

KVINNER

BAHÁ'Í FORLAGS STUDIESERIE NR. 8

KVINNER

BAHÁ'Í FORLAG
OSLO 1988

Sitatene er samlet av
Forskningsavdelingen ved
Det Universelle Rettferdighetens Hus
og ble fremlagt i 1986.

© Bahá'í Forlag 1988

Elektronisk versjon 2009

ISSN 0801-650X

INNHold

I. Prinsippet om likestilling

Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter	1
Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelser	4
Utdrag fra brev skrevet på vegne av Beskytteren	16
Utdrag fra brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus	17
Utdrag fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	18

II. Utdannelsens rolle i kvinnenens utvikling

Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter	20
Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelser	20
Utdrag fra et brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus	26
Utdrag fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	27

III. Anvendelse av likhetsprinsippet på familielivet

Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter	28
Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelser	29
Utdrag fra brev skrevet på vegne av Beskytteren	31
Utdrag fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	33

IV. Kvinner i verden

Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter	38
Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelser	39
Utdrag fra brev skrevet på vegne av Beskytteren	43
Utdrag fra et brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus	44
Utdrag fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	44

V. Til fremme av kvinners utvikling

Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter	46
Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelser	47
Utdrag fra brev skrevet på vegne av Beskytteren	56
Utdrag fra et brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus	58
Utdrag fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus	60

I. PRINSIPPET OM LIKESTILLING

Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter:

O menneskebarn! Vet dere ikke hvorfor vi skapte dere alle av det samme støv? For at ingen skal opphøye seg over sin neste. Overvei til alle tider i deres hjerter hvordan dere ble skapt. Ettersom vi har skapt dere alle av samme stoff, påhviler det dere å være likesom én sjel, å vandre med samme føtter, spise med samme munn og bo i samme land, så at tegnene på enhet og sann løsrivelse kan bli åpenbart fra deres innerste vesen, ved deres handlinger og gjerninger. Dette er mitt råd til dere. O lysets hærske! Gi akt på dette råd, så at dere kan få del i hellighetens frukter fra den vidunderlige herlighets tre.

(De Skjulte Ord, s. 25 – 26)

Opphøyet, umåtelig opphøyet er han som har fjernet uoverensstemmelser og skapt enighet. Forherliget, uendelig forherliget er han som har gjort slutt på splid og gitt bud om samhold og enhet. Lovet være Gud, den høyestes Penn har opphevet ulikhetene mellom sine tjenere og tjenerinner og gjennom sine ypperste gunstbevisninger og altomfattende barmhjertighet skjenket alle stade og rang på samme plan. Han har gjort det av med fåfengte forestillinger med ordets sverd og har ryddet av veien de tomme innbilningers farer gjennom sin veldes gjennomtrengende kraft.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

O min tjenerinne, mitt blad! Denne forurettede har hørt din røst og det som din indre og ytre tunge har talt til din Herres pris. Ved Guds rettferdighet! Det som folket eier, og jordens skatter, og det som herskere og konger besitter, kommer på

denne dag ikke opp mot å synge hans pris. Rikets Herre bevitner det i denne herlige stund. Og etter å ha hørt dine sukk og veklager svarer vi med en tavle som roper ut mellom jord og himmel og omtaler deg med ord som udødeliggjør det som er fremkommet fra deg av kjærlighet til ham, i tjeneste for ham, til ihukommelse av ham og til lovprisning av ham. Og han har gjort det som er utgått av din munn til en skatt som han forvarer for deg. Han er sannelig den mest gavmilde, den mest rundhåndede. Hvis du virkelig låner øre til det som er blitt åpenbart for deg fra min Ypperste Penn i denne stund, skal du sveve på iverens vinger i den himmel som er kjærlighet til Herren over Paktens Dag, og alle ditt livs dager vil du si: Deg skje takk, o du verdens attrå, og deg skje pris, o du som er elsket av folk med forstand. Måtte alt som er til bli et offer for din gunst og alt som har vært og noensinne vil være, bli en løsepenge for ditt Ord, o du forurettede blant fiendskapens folk, o du som i ditt grep holder tøylene til alle som er i himmel og på jord...

På denne Dag har den guddommelige miskunnhets hånd tatt bort all ulikhet. Guds tjenere og hans tjenerinner ansees å være på samme nivå. Salig er den tjener som har vunnet frem til det som Gud har forordnet, og likeledes det blad som beveger seg i samsvar med hans viljes briser. Stor er denne gunst, og høyt er dette stade. Hans gaver og foræring er alltid nærværende og åpenbare. Hvem er i stand til å gi uttrykk for behørig takknemlighet for hans stadige foræring og vedvarende gunstbevisninger?

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

Så sant jeg lever: Navnene til de tjenerinner som er Gud hengivne er skrevet og nedtegnet av den høyestes Penn i Den Karmosinrøde Bok. De overgår menn, slik Gud ser det. Hvor tallrike er ikke de helter og riddere ute i felten som har tapt den

sannferdige og er uten del i å anerkjenne ham, men du har oppnådd og mottatt din fulle andel.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

Han er den som skuer alt fra horisonten av kunnskapens himmel! O min tjenerinne, o mitt blad! Sannelig, den høyestes Penn har gitt vitnesbyrd om at du har anerkjent ham, om at du elsker ham og om at du har vendt deg hen mot Det Urgamle Åsyn på en tid da verden har forkastet ham, bortsett fra dem som Gud, den høyeste, har villet...

Vel er det med deg fordi du har prydet deg med Guds kjærlighets smykke og fordi du er satt i stand til å tale om ham og prise ham. Den guddommelige nåde ligger i sin helhet i Guds veldige grep, lovet være han. Han skjenker den til hvem han enn vil. Hvor mang en mann så vel ikke på seg selv som en navngjeten geistlig og som et gjemme for guddommelige mysterier, men da den minste prøvelse hjemsøkte ham, reiste han seg i slik motstand og fornektelse at det fikk skaren i det høye til å jamre seg og klage. Men ved Herrens gave og hans endeløse gunst har du oppnådd den forborgne hemmelighet og den vel forvarte skatt. Vokt derfor dette høye stade, i Guds navn, og skjul det for forræderes øyne. Over deg og over enhver tjenerinne som har nådd frem til din opphøyede trone, være den herlighet som skinner fra mitt rikes horisont.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

... Vi bønnfaller Gud om å hjelpe alle bladene til å komme til kunnskap om Treet og om ikke å berøve dem sin gavmildhets osean. På denne dag tas det intet hensyn til høyhet eller ringhet, til armod eller rikdom, til adelskap og herkomst, til svakhet eller styrke. Hver den som anerkjenner den uforlignelige Elskede, besitter sann rikdom og innehar et guddommelig stade. I dag, ved den sannferdiges kongesete, er

verdens dronning og slike som henne ikke verd et sennepskorn. For selv om hun skulle tale i Guds navn, påkalle skapningens Herre hver dag i sitt legemes tempel og bruke store summer av jordisk rikdom for å forbedre sitt land, så er hun berøvet anerkjennelsen av hans manifestasjons sol og lukket ute fra den sannferdige som hun ihukommer.

(Utdrag fra en tavle som er ikke har vært oversatt tidligere)

Han stråler fra den aller høyeste horisont. O min tjenerinne! I århundrenes og tidenes løp har mang en mann sett frem til Guds åpenbaring med forventning, med når Lyset skinte frem fra verdens horisont, vendte alle foruten noen få ansiktet bort fra det. Enhver tjenerinne som har anerkjent alle Navns Herre, er nedtegnet i Boken som en av disse menn¹ av den høyestes Penn. Gi verdens elskede takk for at han har hjulpet deg til å anerkjenne hans tegns morgendemring og åpenbareren av bevisene på hans herlighet. Dette er en stor gave, en rik gunst. Forvar den i den sannferdiges navn...

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

Utdrag fra ‘Abdu’l-Bahás skrifter og uttalelser:

... Fra tilværelsens begynnelse til den forjettede dag har menn vært kvinner overlegne i enhver henseende. Det er åpenbart i Koranen: «Menn er kvinner overlegne.» Men i denne vidunderlige religionsordning har de uforlignelige utstrømningene fra vår herlige Herre bevirket at kvinner har utført åpenbare bragder. Det sto frem noen tjenerinner som overgikk menn på kunnskapens område. De sto frem med slik kjærlighet og åndelighet at de ble årsak til at den høyeste Herre

¹ Ut fra andre sitater er det klart at bahá’í-troens likestillingsbegrep innebærer komplementaritet og ikke uniformitet i forhold til menn.

utøste sin gavmildhet over menneskeheten, og med sin hellighet, renhet og åndelige egenskaper ledet de svært mange til enhetens strand. De ble en ledelsens lampe for dem som vandret i forvirringens ørken, og med Herrens kjærlighetsflamme tente de en ild i de fortvilte i underverdenen. Dette er et nådig kjennetegn ved denne vidunderlige tidsalder, som har skjenket styrke til det svake kjønn og gitt kvinnekjønnets maskulin makt ...

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

O Guds tjenerinne! I denne vidunderlige religionsordning, hvor Den Eldgamle Skjønnhet og det åpenbare lys – måtte min ånd bli ofret for hans elskede – har steget opp fra de urgamle forhåpningers horisont, har kvinner antatt menns egenskaper ved å vise standhaftighet i Guds Sak og åpenbare fryktløse menns heltemot og styrke. De inntok den mystiske kunnskaps arena og heiste banneret på visshetens høyder. Også du må gjøre en veldig innsats og oppvise enestående mot. Bestreb deg og kjenn sødmen av en himmelsk munnfull, for den sødmefylte smaken av Guds kjærlighet vil vedvare til den ende som ingen ende har.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

O Guds tjenerinne! Takk Herren for at du er den første troende fra din rase¹, at du har beskjeftiget deg med å spre duftende briser og stått frem for å lede andre. Det er mitt håp at ved *Abhá*-skjønnhetens gaver og gunstbevisninger må ditt

¹ Denne tavlen var adressert til en fru Pocahontas i Washington. Ifølge Fádil Mázandarání var mottageren av denne tavlen en svart kvinne. Se *Tárikh-i-Zuhúru'l-Haq*, bind 8, del 2, s. 1209 (Teheran: Bahá'í Publishing Trust, 132 B.E.). Ytterligere informasjon skaffet til veie fra arkivet i Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater viser at herr Louis Gregory, i sin historie om bahá'í-samfunnet i Washington D. C., nevner en svart bahá'í, fru Pocohontas Pope, som sannsynligvis er samme person. Fru Pope hørte om bahá'í-troen gjennom Alma og Fanny Knobloch og Joseph og Pauline Hannen. Det finnes foreløpig ingen annen informasjon om fru Pope.

ansikt bli opplyst, ditt vesen tiltalende og din vellukt spredd, at dine øyne kan bli seende, dine ører oppmerksomme, din tunge veltalende, ditt hjerte fylt av enestående gode nyheter og din sjel forfrisket av guddommelige dufter, så at du kan stå frem blant din rase og beskjeftige deg med folkets oppbyggelse og fylles av lys. Til tross for at øyets pupill er svart, er den kilden til lys. Det skal også du være. Det er sinnelaget som skal stråle, ikke utseendet. Si derfor, med full tillit og visshet: «O Gud ! Gjør meg til et strålende lys, en skinnende lampe og en tindrende stjerne, så at jeg kan opplyse hjertene med en lysende stråle fra ditt *Abhá*-rike...»

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

Å opprette en kvinneforsamling til kunnskapens fremme er fullt ut akseptabelt, men diskusjonen må begrenses til utdannelsessaker. Det bør gjøres på en slik måte at motsetninger dag for dag blir fullstendig utvasket, og ikke slik – Gud forbyde! – at det vil ende i ordstrid mellom menn og kvinner. Med hensyn til spørsmålet om slør, så bør intet gjøres som er imot visdommens bud. Den enkelte kvinne bør i dag følge en kurs som vil bli årsak til evig herlighet for kvinnekjønnen, slik at alle kvinner blir opplyst. Og det kan oppnås ved å samle seg for å lære hvordan man skal undervise, ved å holde møter for å fremsi versene, for å bønnfalle det rike som hører de åpenbare tegns Herre til, og for å innføre undervisning for pikene. Tenk på den måten *Jináb-i-Táhirih* pleide å undervise på. Hun var fri for enhver bekymring, og derfor var hun så strålende.

Nå burde kvinnenenes verden være en åndelig verden, ikke en politisk, slik at den kan stråle. Kvinnene fra andre nasjoner er alle opptatt av politiske saker. Hva gagn er det i dette, og hvilken frukt gir det? I den utstrekning dere kan, bør dere beskjeftige dere med åndelige ting som vil lede til at Guds Ord

opp høyes og til at hans dufter spredes. Deres oppførsel bør føre til harmoni blant alle og til forening og velbehag for alle.¹

Med Bahá'u'lláhs bekræftelser og bistand streber jeg etter å forbedre tjenerinnenenes verden på en slik måte at alle vil bli forbløffet. Denne fremgangen er ment å være i åndelighet, i dyder, i menneskelige fullkommenheter og i guddommelig kunnskap. I Amerika, kvinnefrigjøringens vugge, blir kvinnene fremdeles utestengt fra politiske institusjoner fordi de kjekler... Dere er nødt til å opptre rolig og fattet, slik at arbeidet vil skride frem med visdom. Ellers vil det bli slikt kaos at dere vil forlate alt og løpe deres vei. «Dette nyfødte spedbarnet tilbakelegger på én natt den sti som det krever hundre år å vandre.» Kort sagt, dere bør nå beskjefte dere med saker av ren åndelighet, og ikke strides med menn. 'Abdu'l-Bahá vil på en taktfull måte gjøre det som skal til. Vær forvissset. Til slutt vil du selv utbryte: «Dette var i sannhet den høyeste visdom!» Jeg appellerer til dere om å gjøre slutt på denne striden mellom menn og kvinner...

Ingen kan oppnå noe på egen hånd. 'Abdu'l-Bahá må være vel tilfreds og gi sin bistand.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

Vit du, o tjenerinne, at kvinner regnes som menns like, i Bahás øyne. Og Gud har skapt hele menneskeheten i sitt eget bilde og etter sin egen lignelse. Det vil si at menn og kvinner begge åpenbarer hans navn og egenskaper, og fra det åndelige synspunkt er det ingen forskjell mellom dem. Den som nærmer seg Gud, begunstiges mest, det være seg mann eller kvinne. Hvor mang en tjenerinne, glødende og hengiven, har vel ikke vist seg å være menn overlegen innenfor Bahás beskyttende skygge, og har overgått jordens berømteter.

¹ Dette råd ble gitt bahá'í kvinnene i Iran på den tiden. Det er gjort klart i andre tavler at kvinner i prinsippet blir oppmuntret til å ta del i alle aspekter av samfunnslivet.

Rettferdighetens Hus er imidlertid, i samsvar med Guds Lovs uttrykkelige tekst, begrenset til menn.¹ Dette er Herren Guds visdom, som innen kort tid vil åpenbares like klart som solen ved middagstid.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, Haifa, 1978, s. 79-80)

Og en av Bahá'u'lláhs læresetninger er likestillingen mellom kvinner og menn. Menneskehetens verden har to vinger – den ene er kvinnene, og den andre er mennene. Ikke før begge vingene er utviklet i samme grad, kan fuglen fly. Skulle en vinge forbli svak, er flukt umulig. Ikke før kvinnenes verden stilles likt med mennenes verden i tilegnelse av dyder og fullkommenheter, kan fremgang og velstand bli oppnådd slik de bør.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, Haifa, 1978, s. 302)

Ettersom dette er lysets århundre, er det tydelig at virkelighetens sol, Ordet, har åpenbart seg for hele menneskeslekten. Én av mulighetene som var skjult i menneskehetens rike, var kvinnekjønns dyktighet eller evner. Gjennom den guddommelige opplysnings skinnende stråler er kvinnens evner i denne tidsalder blitt vekket og bragt for dagen i en slik grad at det er en fastslått kjensgjerning at mann og kvinne er likeverdige...

På denne dag må mennesket undersøke virkeligheten upartisk og uten fordommer for å komme til den sanne kunnskap og riktige slutninger. Hva består så ulikheten mellom mann og kvinne i? Begge er mennesker. I evner og funksjon utfyller de hverandre. I høyden er det slik: At kvinnen er blitt nektet de muligheter som mannen har nytt så lenge, spesielt retten til utdanning...

¹ Av andre utdrag fremgår det tydelig at begrensningen av medlemskap til menn bare gjelder Det Universelle Rettferdighetens Hus og ikke de nasjonale og lokale rettferdighetens hus.

Sannheten er at hele menneskeheten er skapt av og tjener én Gud, og i hans øyne er vi alle mennesker. 'Menneske' er en fellesbetegnelse for hele menneskeheten. Det bibelske utsagnet: «La oss gjøre mennesker i vårt billede, efter vår lignelse» betyr ikke at kvinnen ikke ble skapt. Guds billede og lignelse gjelder også henne. På persisk og arabisk er det to forskjellige ord som blir oversatt til engelsk som 'man'; ett betegner mann og kvinne i fellesskap, og det andre skiller mannen som hankjønn fra kvinnen som hunkjønn. Det første ordet og dets pronomen er fellesbetegnelser, de gjelder hele gruppen; det andre er begrenset til hankjønn. Det er det samme på hebraisk.

Å godta og overholde et skille som Gud ikke har tiltenkt skapelsen, er uvitenhet og overtro...

Det er mitt håp at likestillingens banner må bli heist overalt i de fem verdensdeler hvor den ennå ikke er fullstendig anerkjent og etablert. I den vestlige verden er kvinnen kommet umåtelig mye lengre enn kvinnen i Orienten. Og la det nok en gang være sagt at sosial og politisk fremgang ikke kan bli mulig her eller andre steder før kvinne og mann anerkjenner likeverdet og gjør det til virkelighet. For menneskehetens verden består av to deler eller lemmene: Den ene er kvinne, den andre er mann. Før disse to lemmene er like sterke, kan ikke menneskehetens enhet bli etablert, og menneskeslektens glede og lykke vil ikke bli virkelighet. Hvis Gud vil, så skal det bli slik.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 74-77)

I dag står menneskeheten overfor spørsmål av den største viktighet, spørsmål som er særegne for dette strålende århundre ...

Ett av disse spørsmålene angår kvinnens rettigheter og hennes likestilling med mannen. I tidligere tider trodde man at

kvinne og mann ikke var likeverdige. Det vil si, kvinnen ble ansett som ringere enn mannen, til og med ut fra sin anatomi og skapelse. Hun ble spesielt betraktet som underlegen i intelligens, og det var en alminnelig oppfatning overalt at det ikke var tillatt for henne å engasjere seg i viktige anliggender. I enkelte land gikk mannen så langt som til å tro og lære at kvinnen tilhørte en lavere sfære enn den menneskelige. Men i dette århundre, som er århundret for lys og for åpenbaringen av mysterier, beviser Gud til menneskehetens tilfredshet at alt dette er uvitenhet og villfarelse. Ja, det er snarere klart fastslått at mannkjønn og kvinnekjønn som deler av en sammensatt menneskehet er jevnbyrdige og at ingen forskjell i vurdering er tillatt, for alle er mennesker. Forholdene i tidligere tider skyldtes kvinnens mangel på muligheter. Hun ble nektet retten og adgangen til utdanning og latt i sin uutviklede tilstand. Naturlig nok kunne hun ikke gjøre og gjorde ikke noen fremskritt. I virkeligheten har Gud skapt hele menneskeheten, og i Guds øyne er det ingen forskjell på hankjønn og hunkjønn. Den som har et rent hjerte, er antagelig i hans øyne, hva enten det er mann eller kvinne. Gud spør ikke: «Er du kvinne eller er du mann?» Han bedømmer menneskets handlinger. Hvis disse er antagelige ved den herliges terskel, vil mann og kvinne bli anerkjent og påskjønet i samme grad.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 133)

Menneskehetens verden består av to deler: mann og kvinne. Den ene utfyller den andre. Hvis derfor én er mangelfull, så vil den andre nødvendigvis være ufullstendig, og fullkommenhet kan ikke oppnås. Det menneskelige legeme har en høyre hånd og en venstre hånd som funksjonelt er like med hensyn til nytte og styring. Hvis én av dem viser seg å være mangelfull, vil mangelen naturlig nok omfatte den andre fordi det blir tale om hvorvidt helheten er komplett. For ytelsen er ikke normal hvis

ikke begge er fullkomne. Hvis vi sier at den ene hånden er mangelfull, så påviser vi at den andre er udyktig og udugelig; for med én hånd er full ytelse ikke mulig. På samme måte som fysisk ytelse er fullstendig med to hender, således må mann og kvinne, de to delene av det sosiale legeme, være fullkomne. Det er ikke naturlig at en av dem skulle forbli uutviklet, og den menneskelige verdens lykke vil ikke bli virkeliggjort før begge er fullkomne.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 134)

Kvinnens status i tidligere tider var ytterst beklagelig, for det var Orientens oppfatning at det var best for kvinnen å være uvitende. Det ble ansett for å være best at hun ikke burde kunne lese eller skrive og dermed ikke kunne bli informert om verdens begivenheter. Kvinnen ble ansett for å være skapt til å oppdra barn og ivareta husholdningsoppgavene. Hvis hun fulgte noen form for undervisning, ble det ansett for å være i strid med ærbarheten; på den måten ble kvinnene gjort til husholdningens fanger. Husene hadde ikke en gang vinduer mot verden utenfor. Bahá'u'lláh tilintetgjorde disse ideene og kunnngjorde likestilling mellom mann og kvinne. Han gjorde kvinnen respektert ved å befale at alle kvinner må få utdannelse, at det ikke er noen forskjell i utdannelsen av de to kjønnene, og at mann og kvinne må dele de samme rettighetene. I Guds øyne er det ingen forskjell på kjønnene. Den som har rene tanker, fremragende utdannelse, de største vitenskapelige prestasjoner, som utmerker seg med sine velgjerninger mot menneskeheten, enten det er mann eller kvinne, er berettiget til alle rettigheter og full anerkjennelse. Det gjøres ingen som helst forskjell.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 166)

Kvinnens mangel på fremgang og ferdighet har hatt sin årsak i hennes behov for lik utdannelse og mulighet. Hadde

hun blitt gitt denne likheten, er det ingen tvil om at hun ville være mannens motstykke i enhver evne og dyktighet. Menneskehetens lykke vil bli virkeliggjort når kvinner og menn fungerer sammen og gjør like store fremskritt, for den ene utfyller og hjelper den andre.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 182)

Han fastslår at mann og kvinne er likeverdige. Dette er særegent for Bahá'u'lláhs lære, for alle andre religioner har satt mannen over kvinnen.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 455)

Kvinner har samme rettigheter som menn på jorden; i religionen og i samfunnet utgjør de et meget viktig element. Så lenge kvinnene er avskåret fra å realisere sine høyeste muligheter, så lenge vil mennene være ute av stand til å oppnå den storhet som kunne vært deres.

(‘Abdu’l-Bahás visdom, s. 86)

I menneskehetens verden finner vi stor ulikhet. Det kvinnelige kjønn behandles som om det skulle være underlegent og er ikke gitt like rettigheter og fordeler. Denne tilstand skyldes ikke naturen, men oppdragelsen. I det guddommelige skaperverk er der ikke noe slikt skille. Intet kjønn er overlegent overfor det annet i Guds øyne. Hvorfor skulle da ett kjønn hevde at det annet er underlegent og frakjenne det dets rettmessige privilegier og rettigheter, som om Gud hadde gitt bemyndigelse til en slik handlemåte? Hvis kvinner fikk de samme muligheter for undervisning som menn, ville resultatet vise at begge har samme anlegg for boklig lærdom.

(‘Abdu’l-Bahás visdom, s. 106)

I noen henseender er kvinnen overlegen overfor mannen. Hun er mer ømhjertet, har et mottagelig sinn, hennes intuisjon er sterkere.

(‘Abdu’l-Bahás visdom, s. 107)

Den guddommelige rettferdighet krever at begge kjønns rettigheter må bli respektert i samme grad, siden ingen av dem er overlegent overfor det annet for himmelens åsyn. Verdighet for Guds åsyn avhenger, ikke av kjønn, men av hjertets renhet og lys. De menneskelige dyder tilhører alle like meget!

(*'Abdu'l-Bahás visdom*, s. 107)

I denne Bahá'u'lláhs åpenbaring går kvinnene skulder ved skulder med mennene. Ikke i noen bevegelse vil de bli forbigått. Deres rettigheter er av samme grad som mennenes. De vil få adgang til alle politikkers administrative stillinger. De vil på alle måter nå en høyde som vil bli ansett som det aller høyeste stadi i menneskehetens verden og vil ta del i alle anliggender. Vær du trygg. Se ikke på de nåværende forhold; i en ikke særlig fjern fremtid vil kvinnenes verden bli strålende og ærerik. *For hans hellighet Bahá'u'lláh har villet det således!* Under valgene er retten til å avgi stemme kvinnens uomvistelige rettighet, og kvinnens adgang til alle menneskelige interessesfærer er ugjendrivelig og uimotsigelig. Ingen kan forsinke eller forhindre dette.

Det er imidlertid visse områder hvor deltagelse fra kvinnenes side ville være uverdigg. For eksempel er kvinnene, når samfunnet tar sterke forsvarsmessige forholdsregler mot angrep fra fiender, fritatt for militær tjeneste. Det kan jo komme til å skje at krigerske og ville stammer på et visst tidspunkt kan gå til et grusomt angrep på et samfunn i den hensikt å foreta et massemyrderi av dets medlemmer. Under slike omstendigheter er forsvar nødvendig, men det er mennenes plikt å organisere og forestå slike defensive forholdsregler, og ikke kvinnenes – for deres hjerter er følsomme, og de kan ikke tåle synet av et blodbads redsler, selv om det er i forsvarsøyemed. Fra slike og lignende foretagender er kvinnene unntatt.

Hva angår sammensetningen av Rettferdighetens Hus, så henvender Bahá'u'lláh seg til mennene. Han sier: «O, I menn av Rettferdighetens Hus!».

Men når dets medlemmer skal velges, er den rett som tilkommer kvinnene hva angår valg og avstemningsrett uomtvistelig. Når kvinnene når til det høyeste plan i fremskritt, vil de oppnå usedvanlige privilegier i overensstemmelse med tidens krav, de stedlige behov og deres store yteevne. Vær tillitsfulle angående dette. Hans hellighet Bahá'u'lláh har i høy grad styrket kvinnesaken, og deres rettigheter og privilegier er ett av 'Abdu'l-Bahás prinsipper. Vær du trygg! Om ikke lenge skal de dager komme da mennene idet de henvender seg til kvinnene, skal si: «Velsignet er dere! Velsignet er dere! Dere er i sannhet verdige til enhver gave. Dere fortjener sannelig å pryde deres hode med den evigvarende herlighets krone, for i vitenskap og kunst, i dyder og fullkommenheter skal dere bli mannens like, og hva angår hjertets ømhet og barmhjertighetens og medfølelsens overflod, er dere overlegne.»

(*'Abdu'l-Bahás visdom*, s. 122-123)

Kvinnen i Østen har gjort fremskritt. I India, Persia og Orienten ble hun før i tiden ikke betraktet som et menneskelig vesen. Visse araberstammer talte sine kvinner sammen med husdyrene. I deres språk betydde substantivet for kvinne også esel. Det vil si at det samme navnet ble brukt på begge, og en manns rikdommer ble anslått ut fra det antall av disse lastedyrene han eide. Den verste fornærmelsen man kunne slynge mot en mann, var å rope ut: «Du kvinne!».

Fra det øyeblikk Bahá'u'lláh fremsto, forandret dette seg. Han avskaffet ideen om forskjell mellom kjønnene og erklærte dem likeverdige i enhver henseende.

I tidligere tider ble det betraktet som klokt at kvinnen ikke skulle kunne lese eller skrive, hun skulle bare beskjeftige seg

med slitsomt arbeid. Hun var svært uvitende. Bahá'u'lláh erklærer at det er viktigere å utdanne kvinnen enn mannen. Hvis en mor er uvitende, vil utdannelsen av barnet bli mangelfull, selv om faren har store kunnskaper, for utdannelsen begynner med melken. Et barn ved brystet er som en myk gren som gartneren kan forme som han vil.

Østen har begynt å utdanne sine kvinner. I Persia er det noen som er blitt frigjort gjennom denne Saken, deres begavelser og veltalenhet kan ikke motbevise av *'ulamáen*. Mange av dem er diktere. De er helt fryktløse...

Jeg håper på en fremgang av samme grad blant kvinnene i Europa – at hver og en må skinne som en lampe, at de vil rope ut forkynnelsen om Riket, at de vil gi mennene virkelig bistand, ja, til og med bli bedre enn dem, dyktige i vitenskap, men fortsatt løsrevet, slik at hele verden kan bevitne det faktum at menn og kvinner har absolutt de samme rettigheter. Det ville være til stor glede for meg å se slike kvinner. Dette er nyttig arbeide. Ved det vil kvinnene tre inn i Riket. Ellers vil det ikke bli noen resultater.

(*'Abdu'l-Bahá on Divine Philosophy*, utgaven av 1917, s. 81-83)

Før er verden blitt regjert med makt, og mannen har hersket over kvinnen på grunn av sine, så vel legemlig som åndelig, sterkere og mer pågående egenskaper. Men nå begynner det å bli annerledes. Makten taper sitt herredømme, og åndelig årvåkenhet, intuisjon og egenskaper som kjærlighet og tjenstvillighet, som er kvinnes styrke, får overtaket. Den nye tid blir derfor mindre maskulin og mer gjennomtrengt av kvinnelige idealer, eller for å uttrykke det mer korrekt: de maskuline og feminine elementer i sivilisasjonen kommer til å bli bedre avbalansert.

(*Bahá'u'lláh og den nye tid*, s. 147)

Utdrag fra brev skrevet på vegne av Beskytteren:

Dersom den presenteres riktig, vil kvinnens stilling i bahá'í-læren sikkert tiltrekke seg mye oppmerksomhet; for den er ikke bare juridisk, men også åndelig og pedagogisk. Våre idealer er så høye og samtidig så praktiske, at alle andre syn vil komme til kort hvis de sammenlignes med dem.

(7. januar 1931 til et Nasjonalt Åndelig Råd)

Hva angår ditt spørsmål om medlemskap i Det Universelle Rettferdighetens Hus, så finnes det et brev fra 'Abdu'l-Bahá hvor han definitivt fastslår at medlemskap i Det Universelle Rettferdighetens Hus er begrenset til menn, og at visdommen bak dette vil bli fullt åpenbart og verdsatt i fremtiden. Men kvinner har full rett til medlemskap i de lokale så vel som i de nasjonale Rettferdighetens Hus. Det er derfor kun til Det Internasjonale Hus de ikke kan bli valgt. Bahá'íene bør akseptere denne uttalelsen av Mesteren i en ånd av dyp tro, med tillit til at det er en guddommelig ledelse og visdom bak den som gradvis vil bli utfoldet for verdens øyne.

(28. juli 1936 til en troende)

Hva medlemskapet i Det Internasjonale Rettferdighetens Hus angår, så sier 'Abdu'l-Bahá i et brev at det er begrenset til menn og at visdommen ved dette vil bli åpenbart så tydelig som solen i fremtiden. Ettersom 'Abdu'l-Bahá selv eksplisitt har uttalt at kjønnene er likestilt unntatt i noen tilfeller, så bør de troende under alle omstendigheter vite at utelukkelsen av kvinner fra Det Internasjonale Rettferdighetens Hus ikke burde være overraskende. Fra det faktum at der ikke er noen funksjonslikhet mellom kjønnene, bør man dog ikke slutte at ett kjønn naturnødvendig er det annet over- eller underlegent,

eller at de er ulike i sine rettigheter.

(14. desember 1940 til et Nasjonalt Åndelig Råd)

Utdrag fra brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

Det er tydelig ut fra Beskytterens skrifter at hvor Bahá'u'lláh har uttrykt at en lov gjelder mellom en mann og en kvinne, så gjelder den, *mutatis mutandis*, mellom en kvinne og en mann, dersom ikke sammenhengen umuliggjør dette. For eksempel forbyr teksten til *Kitáb-i-Aqdas* en mann å gifte seg med sin fars kone (dvs. sin stemor), og Beskytteren har påpekt at det likeledes er forbudt for en kvinne å gifte seg med sin stefar.

(28. april 1974 til en troende)

Angående dine spørsmål om menn og kvinners likeverd, så er dette, som 'Abdu'l-Bahá ofte har forklart, et grunnleggende prinsipp hos Bahá'u'lláh. Derfor bør lovene i *Aqdas* studeres i lys av det. At menn og kvinner har samme stilling, betyr ikke, og kan fysiologisk faktisk heller ikke bety, at de har identisk funksjon. I noen ting overgår kvinner menn, for andre er menn bedre egnet enn kvinner, mens i svært mange ting har forskjellen mellom kjønnene ingen virkning i det hele. Funksjonsforskjellene er tydeligst i familielivet. Evnen til å bli mor har mange vidtrekkende følger som anerkjennes i bahá'í-troens lover. Når det for eksempel ikke er mulig å gi alle barna utdanning, så har døtre fortrinnsrett fremfor sønner, ettersom mødre er den neste generasjons første oppdragere. Videre er kvinner av fysiologiske grunner gitt visse fritakelser for faste som ikke er anvendelige på menn.

(24. juli 1975 til en troende)

Det grunnleggende spørsmål som må løses, er hvordan dagens verden, med sitt inngrodde konfliktmønster, kan forandre seg til en verden hvor harmoni og samarbeid vil herske.

En verdensorden kan ikke baseres på annet enn en urokkelig bevissthet om menneskehetens enhet, en åndelig sannhet som alle vitenskapene om mennesket bekrefter. Antropologi, fysiologi og psykologi anerkjenner bare én menneskeart, skjønt den er uendelig variert i livets sekundære aspekter. Å skulle erkjenne denne sannheten krever at man gir slipp på sine påfordommer – alle slags fordommer vedrørende rase, klasse, farge, tro, nasjon, kjønn, grad av materiell sivilisasjon, alt som gjør det mulig for mennesker å anse seg selv for å være andre overlegne.

Å godta menneskehetens enhet er den første grunnleggende forutsetning for å omorganisere og administrere verden som ett land, som menneskeslektens hjem. Ethvert vellykket forsøk på å opprette verdensfred vil med nødvendighet måtte avhenge av at dette åndelige prinsippet blir allment godtatt.

(Oktober 1985)

Utdrag fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

Når det gjelder den generelle forutsetningen om at menn og kvinner er stilt likt i troen, så er dette, som ofte forklart av ‘Abdu’l-Bahá, et grunnleggende prinsipp som går tilbake til Bahá’u’lláh. Når han derfor nevner ‘rettferdighetens menn’ i *Kitáb-i-Aqdas*, bør dette betraktes i lys av dette prinsippet.

(29. juni 1976 til en troende)

‘Abdu’l-Bahá sier: «I denne guddommelige tidsalder har Guds gaver omsluttet kvinnenens verden. Likestilling mellom

menn og kvinner er blitt kunngjort fullt ut og uten forbehold, unntatt i noen ubetydelige tilfeller. Forskjeller er blitt fjernet helt.» At menn og kvinner er forskjellige i noen egenskaper og funksjoner er en uunngåelig lov som finnes i naturen. Det viktigste er at han betrakter slike ulikheter som «ubetydelige».

(8. januar 1981 til et Nasjonalt Åndelig Råd)

Du har rett når du sier at menn og kvinner har grunnleggende og forskjellige egenskaper. Den løsningen som gis i Bahá'u'lláhs lære, er ikke, som du helt riktig bemerker, at menn skal bli kvinner og kvinner bli menn. 'Abdu'l-Bahá ga oss nøkkelen til problemet da han lærte oss at de egenskaper og funksjoner som finnes hos menn og kvinner, «utfyller» hverandre. Han belyste dette punktet videre da han sa at den «nye tid» vil bli «en tid hvor de maskuline og feminine elementer i sivilisasjonen kommer til å bli bedre avbalansert».

(22. april 1981 til en troende)

Det kan være nyttig å understreke ... at bahá'í-prinsippet om likeverd mellom menn og kvinner er klart fastslått i læresetningene, og når det finnes funksjonell ulikhet mellom dem på visse områder, så setter det på ingen måte dette prinsippet ut av kraft.

(23. august 1984 til en troende)

II. UTDANNELSENS ROLLE I KVINNENES UTVIKLING

Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter:

Det er foreldrenes simple plikt å oppdra barna til å bli standhaftige i sin tro, ... for enhver rosverdig handling fødes ved religionens lys, og om denne uforlignelige gaven mangler, vil ikke barnet vende seg bort fra noe ondt, heller ikke ville det nærme seg noe godt.

(Bahá'í Education, a compilation, Haifa, 1976, s. 6)

Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelser:

Priset være Gud, de kvinnelige troende har organisert møter hvor de vil lære å undervise i troen, spre Lærens sødmefylte dufter og legge planer for å oppdra barna.

... de som er til stede, bør beskjeftige seg med ethvert middel til å lære opp pikene; med å undervise dem i de forskjellige grener av kunnskap, god oppførsel, riktig levestil, utvikling av en god karakter, kyskhets og trofasthet, utholdenhet, styrke, beslutsomhet og målbevissthet; med husholdning, barneoppdragelse og alt som særlig har med pikers behov å gjøre. Målet er at når disse pikene engang selv blir mødre, så vil de, oppfostret som de er i alle fullkommenhetens faste borg og beskyttet av en god karakter, oppdra barna fra deres tidligste år til å få en god karakter og oppføre seg godt.

La dem også studere alt som vil fremme kroppens helse og fysiske sunnhet, og hvordan de kan beskytte barna mot sykdom.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, Haifa, 1978, s. 123-124)

Dere må arbeide for å veilede kvinnene i dette landet, lære opp de unge pikene og barna, slik at mødrene kan oppdra sine små fra deres tidligste barndom, gi dem grundig opplæring, oppdra dem til å ha en god karakter og prisverdig moral, veilede dem til alle menneskehetens dyder, hindre utviklingen av enhver form for oppførsel som ville være klanderverdig, og oppfostre dem i bahá'í-opdragelsens favn. Således skal disse sarte spedbarna bli næret ved Guds kunnskaps og kjærlighets bryst. Således skal de vokse og trives og bli lært rettferdighet og menneskelig verdighet, besluttosomhet og vilje til å strebe og holde ut. Således skal de lære standhaftighet i alle ting, viljen til å gå videre, høysinn og edel målsetning, kyskhets og renhet i livet. Således skal de bli i stand til å fullføre med godt resultat hva de enn går i gang med.

La mødrene se det slik at alt som har med barnas oppdragelse å gjøre, er viktigst. La dem gjøre enhver anstrengelse i så henseende, for når grenen er grønn og myk, vil den vokse i den retningen som oppdragelsen peker. Derfor påhviler det mødrene å oppdra sine små likesom en gartner steller sine unge planter. La dem strebe dag og natt for å utvikle tro og visshet hos barna, gudsfrykt, kjærlighet til alle verdens elskede og alle gode egenskaper og karaktertrekk. Når en mor ser at hennes barn har gjort det bra, la henne rose det, oppmuntre og glede det. Og hvis den minste uønskede egenskap skulle vise seg, la henne gi barnet råd og straffe det, og bruke midler som er fornuftige, til og med litt verbal straff om det skulle vise seg å være nødvendig. Det er imidlertid ikke tillatt å slå et barn eller skjelle det ut, for barnets karakter vil bli fullstendig forkvaklet hvis det blir utsatt for slag eller ukvemsord.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, Haifa, 1978, s. 124-125)

... det påhviler faren og moren å gi barna opplæring både i god oppførsel og i studiet av bøker; og det vil si studier i den grad det er nødvendig, slik at ikke noe barn, hverken pike eller gutt, forblir analfabet.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, Haifa, 1978, s. 127)

'Abdu'l-Bahás største fryd ligger i å se at et stort antall blader blant Den Velsignede Skjønnhets tjenerinner er blitt utdannet, at de er essensen av løsrivelse og vel underrettet om mysteriene i tilværelsens verden; at de oppløfter et slikt rop i sin forherligelse og pris av Det Største Navn at innvånerne i Rikets templer tiltrekkes og henrykkes, og at de fremsier bønner i prosa og på vers og fremsynger de hellige vers med velklingende stemme. Jeg nærer det håp at du vil bli en av dem, vil frembringe perler, stadig være beskjeftiget med å synge hans pris og istemme guddommelige melodier for å lovprise hans egenskaper.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

O høyt aktede tjenerinne! ... Du har skrevet om pikeskolen. Det som ble skrevet tidligere, står fortsatt ved makt. Ingen forbedring kan finne sted med mindre pikene oppdras i skoler og lærdomssentre, med mindre de blir undervist i vitenskapene og andre kunnskapsgrener og med mindre de tilegner seg de mangfoldige faglige ferdighetene, etter som det blir nødvendig, og får en opplæring som er guddommelig. For dagen vil komme da disse piker vil bli mødre. Mødre er barnas første oppdragere, som nedlegger dyder i barnets innerste natur. De oppmuntrer barnet til å tilegne seg fullkommenheter og pene manéerer, advarer det mot upassende karaktertrekk og oppmuntrer det til å vise besluttomhet, fasthet og utholdenhet i motgang og til å gå videre på fremskrittets vei. Tilbørlig omsorg for utdanning av piker er derfor nødvendig. Dette er et

svært viktig emne, og det bør administreres og organiseres under Det Åndelige Råds overoppsyn.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

... det påhviler pikene i denne vidunderlige tidsalder å være fullbefarne i de ulike kunnskapsgrener, i kulturvitenskap og naturvitenskap, og i alle underverkene i denne fortrinnlige tid, slik at de kan oppdra sine barn og fra deres tidligste dager vise dem fullkommenhetens veier.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

Enn videre er utdannelsen av kvinnen nødvendigere og viktigere enn utdannelsen av mannen, for kvinnen er barnets oppdrager fra spedbarnsalderen av. Hvis hun selv er beheftet med feil og ufullkommenheter, vil barnet nødvendigvis ha mangler. Derfor medfører kvinnens ufullkommenhet en tilstand av ufullkommenhet i hele menneskeheten, for det er moren som oppfostrer, nærer og veileder barnet i dets vekst. Dette er ikke farens funksjon. Hvis underviseren er ukyndig, så vil den underviste ha mangler i tilsvarende grad. Dette er innlysende og uomtvistelig. Kan studenten bli fremragende dyktig og dannet hvis læreren er analfabet og uvitende? Mødrene er menneskehetens første oppdragere. Hvis de er ufullkomne, desto verre for rasens tilstand og fremtid...

Det er blitt innvendt av noen at kvinnen ikke er like dyktig som mannen og at hun er mangelfull fra skapelsen av. Dette er ren innbilning. Forskjellen i dugelighet mellom mann og kvinne skyldes utelukkende mulighet og utdanning. Hittil er kvinnen blitt nektet retten og adgangen til lik utvikling. Hvis hun blir innrømmet lik mulighet, er der ingen tvil om at hun ville være mannens like. Historien vil bevise dette. I forgangne tidsaldre har berømte kvinner stått frem i nasjonenes anliggender og overgått mennene i sine bragder...

Formålet er i korte trekk dette: At hvis kvinnen blir fullt utdannet og innrømmet sine rettigheter, vil hun oppnå evnen til vidunderlige prestasjoner og vise seg å være mannen likeverdig. Hun er mannens medarbeider, hun utfyller ham og er hans medhjelper. Begge er mennesker, begge er utstyrt med forstandens muligheter og legemliggjør menneskehetens fortrinn. I alle menneskelige evner og funksjoner er de partnere og jevnbyrdige. For øyeblikket kommer ikke kvinnens medfødte særretter i menneskelige aktiviteter til uttrykk på grunn av manglende utdanning og muligheter. Utdanning vil uten tvil grunnfeste hennes likestilling med menn.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 133-137)

Ved å forkynne menneskehetens enhet lærte han at menn og kvinner er like i Guds øyne og at der ikke skal gjøres noen forskjell på dem. Den eneste forskjell mellom dem nå bunner i mangel på utdanning og opplæring. Hvis kvinnen gis lik mulighet til utdanning, vil forskjellen og underlegenhets-stemplet forsvinne...

Han kunngjorde at man skulle ta i bruk den samme undervisningsordning for mann og kvinne. Døtre og sønner må gjennomgå samme studiepensum. Derved fremmer man enheten mellom kjønnene. Når hele menneskeheten får samme mulighet til utdanning og likestillingen mellom menn og kvinner blir virkelighet, vil grunnlaget for krig bli fullstendig tilintetgjort.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 174-175)

Hvorfor skulle man la en kvinne forbli mentalt uutviklet? Vitenskap er prisverdig enten den utforskes av mannens eller kvinnens intellekt. Derfor gjorde kvinnen fremskritt, litt etter litt, idet hun i økende grad viste at hun har samme evner som mannen, det være seg i vitenskapelig forskning, politisk

dyktighet eller ethvert annet menneskelig aktivitetsområde. Konklusjonen er innlysende, at kvinnen er blitt forbigått gjennom manglende utdanning og intellektuelle hjelpemidler. Gitt samme utdanningsmessige muligheter eller studieordning, ville hun utvikle den samme kapasitet og de samme evner.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 280-281)

Bahá'u'lláh har kunngjort at siden uvitenhet og mangel på undervisning setter skille mellom mennesker, må alle få opplæring og veiledning. Dette tiltaket vil råde bot på mangelen på gjensidig forståelse, og menneskehetens enhet vil bli fremmet og befordret. Allmenn utdanning er en allmenn lov. Det påligger derfor enhver far å undervise og veilede sine barn etter sine muligheter. Hvis han er ute av stand til å undervise dem, må staten, folkets representant, sørge for midlene til deres utdanning...

Kjønnsforskjellen som eksisterer i menneskenes verden, skyldes mangelen på utdanning for kvinnen, som er blitt nektet lik mulighet til utvikling og fremskritt. Likhet mellom kjønnene vil bli opprettet i forhold til de økte muligheter som gis kvinnen i denne tidsalder, for mann og kvinne er i samme grad mottagere av evner og gaver fra Gud, skaperen. Gud har i sitt fullendte formål ikke foreskrevet noen forskjell mellom dem.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 300)

Utdannelsen av hvert barn er obligatorisk... I tillegg til denne alminnelige utdannelsen må hvert barn læres et yrke, håndverk eller fag slik at hvert medlem av samfunnet vil være i stand til å tjene sitt eget levebrød. Arbeid utført med et tjenende sinn er den høyeste form for tilbedelse.

(Divine Philosophy, 1917, s. 78)

Ha spesiell omsorg for pikeskolen, for denne vidunderlige tidsalders storhet vil bli åpenbart som en følge av fremskritt i kvinnenenes verden. Det er derfor dere ser at kvinnenenes verden er på fremmarsj i alle land, og dette skyldes virkningen av den aller største manifestasjon og kraften i Guds lære.

(Bahá'í Education, a compilation, Haifa, 1976, s. 37)

O den aller høyestes tjenerinne! Våre hjerter frydet seg ved ditt brev om en pikeskole.¹ Priset være Gud for at der nå er en skole av dette slag i Teheran hvor unge piker, ved hans gavmildhet, kan få en utdannelse og med all energi tilegne seg menneskehetens ferdigheter. Om ikke lenge vil kvinner holde tritt med mennene på alle områder.

Inntil nå manglet midlene for kvinners utvikling i Persia. Men Gud skje takk, etter at frelsens morgen demret, har de gått fremover dag for dag. Håpet er at de vil ta ledelsen i fortrinn og ferdigheter, nær den allmektige Guds kongesete, i tro og forvissning – og at Østens kvinner må misunnes av Vestens kvinner.

(Bahá'í Education, a compilation, Haifa, 1976, s. 48)

Utdrag fra et brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

Tanken om skolegang for alle, som en hær av hengivne mennesker fra enhver religiøs og nasjonal bakgrunn allerede arbeider for å fremme, fortjener all den støtte som verdens regjeringer kan gi den. For det lar seg ikke diskutere at uvitenhet er hovedårsaken til folkeslags forfall og undergang, og til at fordommer holdes ved like. Ingen nasjon kan oppnå fremgang hvis ikke alle innbyggerne får skolegang. Ressursmangel begrenser mange nasjoners evne til å gjennomføre det

¹ Tárbiyatskolen, Teheran, Iran.

som er nødvendig her og fremtvinger en viss prioritering.

De besluttende organer som er berørt ville gjøre vel i å overveie å gi førsteprioritet til skolegang for kvinner og piker, siden det er gjennom utdannede mødre at kunnskapens goder mest virkningsfullt og raskest lar seg spre i samfunnet. I overensstemmelse med tidens behov bør man også overveie å la begrepet verdensborgerskap inngå i det faste undervisningsopplegget for alle barn.

(Oktober 1985)

Utdrag fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

Et meget viktig element i oppnåelsen av en slik likestilling er Bahá'u'lláhs bestemmelse om at piker og gutter i hovedsak må følge samme pensum på skolen.

(28. desember 1980 til et Nasjonalt Åndelig Råd)

Rettferdighetens Hus betrakter behovet for å utdanne og lede kvinner i deres hovedansvar som mødre som en utmerket anledning til å organisere kvinneaktiviteter. Deres bestrebelser bør fokuseres på å hjelpe dem i deres funksjon som lærere for den oppvoksende slekt. Kvinner bør også oppmuntres til å tiltrekke sine ektemenn og de mannlige familiemedlemmene til troen, slik at bahá'í-samfunnet vil bli representativt for det samfunn som det utgjør en del av. Gradvis vil enhetens og fellesskapets ånd, som fremsatt i våre læresetninger, gjen-speiles i bahá'í-familienes liv.

(29. februar 1984 til et Nasjonalt Åndelig Råd)

III. ANVENDELSE AV LIKHETSPRINSIPPET PÅ FAMILIELIVET

Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter:

I Guds navn, den uforlignelige! O Guds tjenerinne! Standhaftighet i Saken er nevnt i tavlene og fremsatt av den gamle av dagers Penn. Gi verdens elskede takk for at du har festet ditt hjerte ved ham og lovpriser ham. Mangt et menneske er i dag blitt avskåret fra å kunne nevne den evig fyldestgjørende Herre og å anerkjenne hans sannhet; og mang en kvinne har festet sitt blikk på den aller høyestes horisont og har prydet seg med verdens attrås kledning. Dette er Guds nåde, som han skjenker hvem han enn behager. Ved de urgamle mysteriers sol! Den livsalige duft av hvert åndedrag som åndes i kjærlighet til Gud, føres hen til åpenbaringens Herres kongesete. Belønningen for en god gjerning er aldri gått tapt og vil heller aldri gjøre det. Velsignet er du, dobbelt velsignet er du! Du blir regnet blant de tjenerinner som kjærligheten til egen slekt ikke har hindret fra å nå frem til breddene av nådens og barmhjertighetens hav. Om Gud vil, skal du i evighet hvile i skyggen av den overmåte barmhjertiges gunstbevisninger og være forvissset om hans gaver. Vær opptatt med å lovprise den sannferdige, og fryd deg over hans miskunn.

Verden svinner bort, og det som er evigvarende, er Guds kjærlighet. Om Gud vil, skal du kretse om den sannferdige i enhver verden av hans verdener og skal være fri fra alt uten ham.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

Alle burde vite, og i denne henseende nå frem til lysglansen fra visshetens sol og bli opplyst av den: Kvinner og menn har

vært og vil alltid være like i Guds øyne. Demringsstedet for Guds lys sender sine stråler henover alle med den samme glans. Sannelig, Gud skapte kvinner for menn, og menn for kvinner. De høyest elskede av alle mennesker er i Guds øyne de som er mest standhaftige og som har overgått andre i sin kjærlighet til Gud, opphøyet være hans herlighet.

Guds venner må være prydet med rettferdighetens, rimelighetens, godhetens og kjærlighetens smykke. Likesom de ikke lar seg selv bli gjenstand for grusomhet og overgrep, på samme vis bør de heller ikke tillate at slikt tyranni hjemsøker Guds tjenerinner. Han sier sannelig sannheten og befaler det som gavner hans tjenere og tjenerinner. Han er beskytteren av alle i denne verden og den neste.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelser:

O dere to som tror på Gud! Herren, uforlignelig er han, har skapt kvinne og mann til å bo hos hverandre i det næreste kameratskap, og å være endog som en eneste sjel. De er to medhjelpere, to fortrolige venner, som bør ha omsorg for hverandres velferd.

Hvis de lever slik, vil de vandre gjennom denne verden med fullkommen tilfredshet, lykksalighet og fred i hjertet, og bli gjenstand for guddommelig nåde og gunst i himmelens rike. Men hvis de gjør noe annet enn dette, vil de leve sine liv i stor bitterhet, og hvert øyeblikk lengte etter døden, og vil være skamfulle i det himmelske rike.

Bestreb dere derfor av all makt på å bo hos hverandre som to duer i redet, for dette skal bli velsignet i begge verdener.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, Haifa, 1978, s. 122)

... la dine barn suge inn melken av en allsidig oppdragelse

fra spedbarnsalderen av, i samsvar med Guds forskrifter og den hellige Lov, og fostre dem slik at det i deres hjerters dyp, deres innerste vesen, vil bli fast fundert en livsstil fra deres tidligste dager som vil være i samsvar med de guddommelige læresetninger i alle ting.

For mødrene er de første oppdragere, de første veiledere, og det er sannelig mødrene som bestemmer sine småbarns lykke, fremtidige storhet, høviske fremferd, lærdom, dømmekraft, forståelse og tro.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, Haifa, 1978, s. 126)

... det er pålagt faren og moren som plikt å bestrebe seg av all makt for å oppdra datteren og sønnen, å gi dem die fra kunnskapens bryst og oppdra dem i natur- og åndsviten-skapenes skjød. Skulle de forsømme denne oppgaven, vil de bli holdt ansvarlige og fortjene bebreidelse i den strenge Herres nærvær.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, Haifa, 1978, s. 127)

O dere elskende mødre, vit at i Guds øyne er den beste av alle måter å tilbe ham på å oppdra barna og lære dem opp i alle menneskehetens fullkommenheter; og ingen edlere gjerning enn denne kan tenkes.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, Haifa, 1978, s. 139)

Legg merke til hvor lett tingene blir ordnet i en familie hvor det hersker enhet, hvilken fremgang familiemedlemmene gjør, hvordan de lykkes i verden. Deres anliggender er i orden, de gleder seg over velvære og ro, de er sikre, deres stilling er trygget, de misunnes av alle. En slik familie bare øker sin vekst og sin vedvarende ære, dag for dag.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, Haifa, 1978, s. 279)

Du har spurt om en ektemann ville kunne hindre sin kone

fra å ta imot det guddommelige lys, eller en hustru avholde sin mann fra å oppnå adgang til Guds rike. I sannhet, ingen av dem kunne hindre den andre i å tre inn i riket, med mindre mannen har en overdreven tilknytning til hustruen, eller hustruen til mannen. Ganske visst, når en av de to tilber den andre slik at Gud utelukkes, da kunne hver av dem hindre den andre i å søke adgang til hans rike.

(Family Life, engelsk utgave av 1982, s. 8)

Spørsmål: Hvilken holdning har din tro til familien?

Svar: Ifølge Bahá'u'lláhs lære må familien, siden den er en menneskelig enhet, bli oppdratt i samsvar med hellighetens regler. Familien må få undervisning i alle dyder. Man må alltid ta hensyn til familiens helhet, og enkeltmedlemmenes rettigheter må ikke krenkes. Rettighetene til sønn, far, mor – ingen av dem må krenkes, ingen av dem må være vilkårlige. Akkurat som sønnen har visse forpliktelser overfor sin far, så har faren likeledes visse forpliktelser overfor sin sønn. Moren, søsteren og andre medlemmer av husholdningen har sine bestemte særrettigheter. Alle disse rettighetene og særrettighetene må bevares, og likevel må enheten i familien opprettholdes. Den enes overlaster må betraktes som alles overlaster; den enes velvære som alles velvære; den enes ære som alles ære.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 168)

Utdrag fra brev skrevet på vegne av Beskytteren til enkelttroende, hvis ikke annet er angitt:

Når slik ulikhet i mening og tro inntreffer mellom mann og hustru, er det meget uheldig, for uten tvil forringer dette det åndelige båndet som er familiebandets faste borg, særlig i

vanskelige tider. Men måten dette kan rådes bot på, er ikke at man opptrer slik at den andre parten støtes bort. Ett av Sakens mål er faktisk å få i stand et nærmere bånd i hjemmene. I alle slike saker pleide derfor Mesteren å tilrå lydighet mot ønskene til den andre parten, og bønn. Be om at din mann gradvis må se lyset, og opptre samtidig slik at han trekkes nærmere, heller enn å gjøre ham fordomsfull. Når denne harmonien først er sikret, så vil du være i stand til å tjene uhindret.

(15. juli 1928)

Shoghi Effendi har tillit til at som en følge av hans telegram og av dette brevet, vil din kone bli i stand til å vie litt mer tid til familien, men han håper også at du vil være i stand til å hjelpe henne til å få tid og mulighet til å tjene en Sak som er hennes hjerte så kjær og nær og hvor hennes tjenester blir satt stor pris på.

(19. juni 1931)

I sine bemerkninger ... om forholdene mellom foreldre og barn, hustruer og ektemenn i Amerika, mente Beskytteren at det i dette landet er en tendens til at barna er for uavhengige av foreldrenes ønsker og at de i for liten grad viser dem tilbørlig respekt. Videre har hustruer, i enkelte tilfeller, en tendens til i urettferdig grad å bestemme over sine ektemenn, noe som selvfølgelig ikke er riktig – like så lite som at ektemannen i urettferdig grad skulle bestemme over sin hustru.

(22. juli 1943)

Det er en av de kjernesetningene i troen at hjemmets enhet bør bevares. Selvsagt betyr ikke dette at ett medlem av familien har noen som helst rett til å påvirke troen hos et annet medlem. Og hvis dette blir forstått av alle medlemmene, så synes det å være sikkert at enhet ville være mulig.

(6. juli 1952)

Beskytteren har full forståelse for ditt ønske om å dra ut som pioner på denne tiden, og om å hjelpe til med å etablere troen i de jomfruelige områdene. Men du bør ikke handle på tvers av din manns ønsker og tvinge ham til å oppgi alt så du kan tjene troen på denne måten. Vi må huske ønskene og rettighetene til de som har nær tilknytning til våre liv.

Hvis din mann ønsker at du blir hvor du er, så er det jo ganske visst et enormt undervisningsfelt der.

(31. juli 1953)

Hvor som helst det finnes en bahá'í-familie, bør de berørte parter for all del gjøre alt de kan for å bevare den, for skilsmisse blir sterkt fordømt i Læren, mens derimot harmoni, enhet og kjærlighet blir fremhevet som de høyeste idealene i menneskelige forbindelser. Dette må alltid gjelde for bahá'í-ene, hva enten de tjener som pionerer eller ei.

(9. november 1956, til Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Sentral-Amerika)

Utdrag fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til enkelttroende, hvis ikke annet er angitt:

At moren er barnets første lærer, burde ikke være overraskende, for spedbarnet orienterer seg først og fremst mot sin mor. Denne ordningen fra naturens side innskrenker på ingen måte farens rolle i bahá'í-familien. Nok en gang: At man har lik status, betyr ikke at man har samme funksjon.

(23. juni 1974)

I sin behandling av de problemene som du og din kone opplever, peker Det Universelle Rettferdighetens Hus på at familiens enhet bør gå foran ethvert annet hensyn. Bahá'u'lláh kom for å bringe verden enhet, og en grunnleggende enhet er

den man finner i familien. Derfor må vi anta at troen er ment å skulle styrke familien, ikke svekke den. For eksempel bør ikke tjeneste for troen føre til at familien vanskjøttes. Det er viktig at dere bruker tiden slik at familielivet er harmonisk og husstanden får den oppmerksomheten den trenger.

Bahá'u'lláh fremhevet også viktigheten av rådslagning. Vi bør ikke tro at denne fruktbare metoden til å lete etter løsninger er avgrenset til Sakens administrative institusjoner. Familierådslagning med uinnskrenket og åpenhjertig diskusjon, og besjelet av forståelse for behovet for måtehold og balanse, kan være universalmiddelet for hjemlige konflikter. Hustruer bør ikke forsøke å bestemme over sine ektemenn, og heller ikke ektemenn over sine hustruer.

(1. august 1978)

Vi merker oss at du og din mann har rådslått med deres Åndelige Råd om deres familieproblemer uten å få noe råd, og at dere uten å lykkes har drøftet deres situasjon med en familierådgiver. Det Universelle Rettferdighetens Hus mener at det er av største betydning at du og din mann forstår at ekteskapet kan være en kilde til velvære og bringe med seg en følelse av trygghet og åndelig glede. Dette er imidlertid ikke noe som bare blir slik. For at ekteskapet skal bli en tilfredshetens havn, kreves det samarbeid mellom ektefellene selv og støtte fra deres familier.

(24. juni 1979)

Medlemmene i en familie har alle sammen plikter og ansvar overfor hverandre og overfor familien som helhet, og pliktene og ansvaret varierer fra medlem til medlem på grunn av deres naturlige forbindelser. Foreldrene har som sin uunngåelige plikt å oppdra barna – men ikke omvendt. Barna har plikt til å adlyde sine foreldre – foreldrene adlyder ikke barna. Moren –

ikke faren – føder barna, ammer dem på spedbarnsstadiet og er således deres første oppdrager, og derfor har døtre fortrinnsrett til utdanning fremfor sønner. Og som Beskytterens sekretær har skrevet på hans vegne: «Oppgaven med å oppdra et bahá'í-barn er, som det gang på gang understrekes i bahá'í-skriftene, morens hovedansvar. Hun har faktisk også det enestående privilegium å skape slike forhold i hjemmet som vil være mest tjenlige for både den materielle og åndelige velferden og fremgangen til barnet. Den opplæringen et barn først får gjennom sin mor, utgjør det sterkeste grunnlaget for barnets fremtidige utvikling.» En logisk konsekvens av at moren har dette ansvaret, er at hun har rett til å bli forsørget av mannen – en ektemann har ingen uttrykkelig rett til å bli forsørget av sin hustru...

Likevel vil det i enhver gruppe, uansett hvor kjærlig rådslagningen er, fra tid til annen være punkter hvor man ikke kan komme til enighet. I et Åndelig Råd løses dette problemet ved flertallsvedtak. Det kan imidlertid ikke bli noe flertall hvor bare to parter er berørt, som i tilfellet med mann og hustru. Det finnes derfor tider da en hustru bør bøye seg for sin mann, og tider da en mann bør bøye seg for sin hustru, men ingen av dem bør noen gang herske over den andre i urettferdig grad. Kort sagt, forholdet mellom mann og hustru burde være slik det fremholdes i bønner som er åpenbart av 'Abdu'l-Bahá, og som ofte leses i bahá'í-brylluper: «Sannelig, de har inngått ekteskap i lydighet mot ditt bud. Gi at de må bli bli tegn på harmoni og enhet inntil tidenes ende.»

Alt dette er forhold innen familien. Men det finnes en mye videre sfære av forhold mellom menn og kvinner enn i hjemmet, og også den bør vi se i sammenheng med bahá'í-samfunnet, ikke i sammenheng med fortidige eller nåtidige samfunnsnormer. For eksempel, selv om moren er barnets første oppdrager og den mest betydningsfulle formende inn-

flytelsen i dets utvikling, så har også faren ansvaret for å oppdra sine barn. Og dette ansvaret er så tungt at Bahá'u'lláh har erklært at en far som unnlater å leve opp til det, taper sine farskapsrettigheter. Likeledes er det slik at selv om hovedansvaret for å underholde familien økonomisk blir lagt på ektemannen, så innebærer dette på ingen måte at kvinnens plass begrenses til hjemmet.

(28. desember 1980 til et Nasjonalt Åndelig Råd)

Du har imidlertid bedt om bestemte leveregler som vil styre forholdet mellom mann og kone. Dette ønsker ikke Rettferdighetens Hus å gjøre, og det mener at det allerede finnes tilstrekkelig veiledning i sitatsamlingen om emnet. For eksempel prinsippet om at rettighetene til alle og enhver i familien må ivaretas, og rådet om at kjærlig rådslagning bør være grunntonen, at alle saker bør løses i harmoni og kjærlighet, og at det finnes tilfeller der mann og kone bør å gi etter for den andres ønsker. Akkurat under hvilke omstendigheter slik ettergivenhet bør finne sted, er det opp til det enkelte ektepar å avgjøre selv.

(23. august 1984)

Du spør angående formaningen om at alle må arbeide, og ønsker å få vite om dette betyr at du, som er hustru og mor, må arbeide til livets opphold som din mann. Vi er blitt bedt om å vedlegge et utdrag du kan studere, «The twelfth Glad-Tidings» fra Bahá'u'lláhs *Tablet of Bishárát*.¹ Du vil se at anvisningen sier at vennene skal beskjeftige seg med et yrke som vil gavne menneskeheten. Å skape et hjem er et høyst ærefullt og ansvarsfullt arbeid av grunnleggende betydning for menneskeheten.

(16. juni 1982)

¹ Utdraget er tatt med i denne sitatsamlingen under del IV, side 38.

Med hensyn til ditt spørsmål om mødre bør ha arbeid utenfor hjemmet, kan det være nyttig å betrakte saken ut fra begrepet om en bahá'í-familie. Dette begrepet er basert på prinsippet om at mannen har hovedansvaret for familiens økonomiske underhold, og at kvinnen er den viktigste og første oppdrageren av barna. Dette innebærer på ingen måte at disse funksjonene er så strengt fastsatt at de ikke kan endres og tilpasses bestemte familiesituasjoner, og det betyr heller ikke at kvinnens plass kun er i hjemmet. Det er snarere slik at mens hovedansvaret er fordelt, er det forutsett at fedre kan spille en betydelig rolle i barneoppdragelsen og at også kvinner vil kunne være forsørgere. Som du ganske riktig påpekte, oppmuntret 'Abdu'l-Bahá kvinner til å «delta fullt ut og på lik linje i verdens anliggender».

Når det gjelder dine konkrete spørsmål, så avhenger fastsettelsen av den tid en mor kan bruke på arbeid utenfor hjemmet av de rådende omstendigheter i hjemmet, som kan skifte fra tid til annen. Familierådslagning vil bidra til å gi svar på dette.

(9. august 1984)

Den store betydning som er knyttet til morsrollen, skyldes den kjensgjerning at moren er barnets *første* oppdrager. Hennes innstilling, hennes bønner, selv det hun spiser og hennes fysiske tilstand har stor innflytelse på barnet mens det ennå er i morslivet. Når barnet blir født, er det hun som av Gud er blitt utstyrt med den melken som er den første føden det er tiltenkt, og det er meningen at hun om mulig bør være hos spedbarnet for å oppfostre og nære det i dets første dager og måneder. Dette betyr ikke at ikke også faren elsker, ber for og viser omsorg for babyen, men ettersom han har som hovedansvar å forsørge familien, blir hans tid til å være sammen med barnet vanligvis begrenset, mens moren som regel er nært knyttet til

spedbarnet i denne intense utviklingsperioden da det vokser og utvikler seg raskere enn det noensinne vil gjøre igjen hele livet. I takt med at barnet blir eldre og mer uavhengig, skjer det en relativ endring i forholdet til mor og far, og faren kan spille en større rolle.

(23. august 1984)

IV. KVINNER I VERDEN

Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter:

Det er pålagt hver av dere å beskjeftige seg med et yrke, såsom håndverk, handel eller lignende. Vi har nådigst opphøyet deres beskjeftigelse med slike yrker til samme rang som tilbedelse av Gud, den sannferdige. Overvei Guds nåde og velsignelser i deres hjerter, og si ham takk ved aftenstid og daggry. Kast ikke bort tiden med lediggang og dovenskap. Beskjeftige dere med det som gavner dere selv og andre. Således er det blitt påbudt i denne Tavlen fra hvis horisont visdommens og ytringens sol skinner strålende klart.

De forakteligste mennesker i Guds øyne er de som sitter uvirksomme og tigger. Hold fast ved de materielle midlers bånd i full tillit til Gud, tilveiebringeren av alle midler. Når noen beskjeftiger seg med håndverk eller handel, så anses slik beskjeftigelse av Gud som en tilbedelsesakt. Og dette er intet annet enn et tegn på hans uendelige og altgjennomtrengende gavmildhet.

(Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas, Haifa, 1978, s. 26)

Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelser:

Guds tjenerinner og slavinnene ved hans guddommelige kongesete bør fremvise slike egenskaper og holdninger blant verdens kvinner som vil fremheve dem og bringe berømmelse i kvinnelige kretser. Det vil si at de bør omgås dem med den ytterste ærbarhet og standhaftig sømmelighet, med urokkelig tro, klar tale, veltalende språk, ugjendrivelige bevis og fast besluttsomhet. Bønnfall Gud om å få oppnå alle disse velsignelsene.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

Før likestillingen mellom mann og kvinne er en gjennomført og fullbyrdet kjensgjerning, er menneskehetens høyeste sosiale utvikling ikke mulig. Selv om det skulle være slik at kvinnen er mannen underlegen i noen grad av evne eller oppnåelse, så ville denne og en hvilken som helst annen ulikhet fortsette å skape strid og vanskeligheter. Det eneste botemiddelet er utdanning og muligheter, for likestilling betyr like kvalifikasjoner...

Og la det nok en gang være sagt at sosial og politisk fremgang ikke kan bli mulig her eller andre steder før kvinne og mann anerkjenner likeverdet og gjør det til virkelighet.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 76-77)

... Bahá'u'lláh har åpenbart religionsprinsippet om at kvinnen må gis rett til utdanning på samme nivå som mannen og få full adgang til hans rettigheter. Det vil si at det må ikke være noen forskjell i utdannelsen av hankjønn og hunkjønn for at kvinnene skal kunne utvikle kapasitet og betydning på linje med mennene i den sosiale og økonomiske utjevningprosessen. Da vil verden oppnå enhet og harmoni. I forgangne tidsaldre har menneskeheten vært mangelfull og svekket fordi

den har vært ufullstendig. Krigen og dens herjinger har skadet verden. Utdannelse av kvinnen vil være et stort steg henimot å avskaffe og fjerne den, for kvinnen vil bruke hele sin innflytelse mot krig. Kvinnen oppfostrer barnet og oppdrar ungdommen frem til modenhet. Hun vil nekte å ofre sine sønner på slagmarken og vil i sannhet komme til å bli den største faktor i å opprette verdensfred og internasjonal voldgift. Kvinnen vil ganske sikkert avskaffe krigføring blant menneskene.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 108)

Nok en gang: Det er alminnelig anerkjent i historien at der kvinnen ikke har deltatt i mellommenneskelige anliggender, har resultatene aldri nådd et fullendt og fullkomment nivå. På den annen side har ethvert innflytelsesrikt foretak i menneskenes verden fått betydning hvor kvinnen har deltatt. Dette er historisk sant og lar seg heller ikke motbevise for religionenes vedkommende. Jesus Kristus hadde tolv disipler og blant sine tilhengere en kvinne kjent som Maria Magdalena. Judas Iskariot var blitt en forræder og hykler, og etter korsfestelsen var de gjenværende elleve disiplene ubeslutsomme og rådville. Det er sikkert og visst ut fra evangeliens vitnesbyrd at den som trøstet dem og gjenopprettet deres tro, var Maria Magdalena...

Dagens viktigste spørsmål er internasjonal fred og voldgift, og verdensfred er ikke mulig uten alminnelig stemmerett.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 134-135)

Spørsmål: Er det ikke en kjensgjerning at verdensfred ikke kan gjennomføres før det er blitt politisk demokrati i alle land?

Svar: Det er meget klart at det ikke vil bli noen sentralisert styreform i verdens land i fremtiden, uansett om de har en grunnlovsbasert styreform, er republikanske eller demokratiske

i sin form. De forente stater kan anføres som eksempel på fremtidens styreform i den forstand at hver provins i seg selv vil være uavhengig, mens det vil være en føderasjon som beskytter de ulike uavhengige statenes interesser. Den trenger ikke å ha republikansk eller demokratisk form. Å kaste til side sentralisering som fremmer despoti, er tidens behov. Dette vil gi internasjonal fred. En annen kjensgjerning av like stor betydning for å skape internasjonal fred, er kvinnens stemmerett. Det vil si at når det opprettes fullkomment likeverd mellom menn og kvinner, så kan freden virkeligjøres av den enkle grunn at kvinnekjønnen i sin alminnelighet aldri vil gå inn for krigføring. Kvinner vil ikke være villige til å tillate at de som de så omsorgsfullt har tatt seg av, skal ut på slagmarken. Når de får stemmerett, vil de motsette seg enhver årsak til krig. En annen faktor som vil skape verdensfred, er at Østen og Vesten knyttes sammen.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 167)

Når hele menneskeheten får samme mulighet til utdannelse og likestillingen mellom menn og kvinner blir virkelighet, vil grunnlaget for krig bli fullstendig tilintetgjort. Uten likestilling vil ikke dette være mulig, for all forskjell og ulikhet leder til uenighet og strid. Likestilling mellom menn og kvinner bidrar til å avskaffe krigføringen av den grunn at kvinner aldri vil være villige til å godkjenne den.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 175)

Kvinnen må spesielt vie sine krefter og evner til fagområder innenfor industri og landbruk, og søke å hjelpe menneskeheten med det som trengs mest. Dermed vil hun vise sin dyktighet og sikre at hun anerkjennes som jevnbyrdig i den sosiale og økonomiske utjevningen.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 283)

Streb derfor etter å vise i menneskenes verden at kvinner er virkelig dyktige og effektive, at de har ømmere og mer mottagelige hjerter enn menn, at de er mer filantropisk innstilt og åpne overfor de trengende og lidende, at de er urokkelige motstandere av krig og elsker fred. Streb etter at idealet om internasjonal fred må bli virkelighet gjennom kvinnekjønnets anstrengelser, for mannen er mer tilbøyelig til krig enn kvinnen, og et virkelig bevis på kvinnens overlegenhet vil være hennes tjeneste og effektivitet i opprettelsen av verdensfred.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 284)

... kvinnene vil bli mennenes like, inngitt de samme dyder som menn, i stadig stigning opp gjennom alle grader av menneskelig prestasjon. Og før denne likeverdigheten er opprettet, vil der ikke banes vei for menneskerasens sanne fremgang og oppnåelse.

De åpenbare grunner for dette er som følger: Kvinnen er av natur mot krig, hun er en talsmann for fred. Barna blir fostret og oppdratt av mødrene, som bibringer dem utdannelsens første prinsipper og arbeider flittig for dem. Tenk for eksempel på en mor som kjærlig har oppfostret en sønn frem til modenhetsalderen gjennom tyve år. Hun vil helt sikkert ikke gå med på at sønnen skal bli sønderrevet og drept på slagmarken. Etter hvert som kvinnen går frem og nærmer seg mannen i makt og privilegier, med stemmerett og styring i regjeringsforhold, vil derfor krig helt sikkert opphøre. For kvinnen er fra naturens side den mest hengivne og utholdende talsmann for internasjonal fred.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 375)

I samsvar med tidsånden må kvinner stå frem og oppfylle sin misjon på alle livsområder og bli mennenes like. De må

være høyde med menn og ha de samme rettigheter. Dette er min oppriktige bønn, og det er ett av Bahá'u'lláhs grunnleggende prinsipper.

(Bahá'u'lláh and the New Era, amerikansk utgave av 1976, s. 154)

Kvinnen er i sannhet den som har størst betydning for rasen. Hun bærer den største byrden og har mest arbeid. Se på plantenes og dyrenes verden. Den palmen som bærer frukt, er det treet daddeldyrkeren setter størst pris på. Araberen vet at på en lang reise er det hoppen som har størst utholdenhet. Fordi løvinnen viser større styrke og raseri, frykter jegeren henne mer enn hanløven...

Kvinnen har større moralsk mot enn mannen; hun har også spesielle gaver som setter henne i stand til å styre i farens og krisens stund.

(‘Abdu’l-Bahá i London, engelsk utgave av 1982, s. 102-103)

Utdrag fra brev skrevet på vegne av Beskytteren:

Hva representasjon på den asiatiske kvinnekonferansen angår, så er dette utvilsomt å anbefale, særlig siden Saken inneholder så mye som angår kvinnes stilling i samfunnet. Shoghi Effendi håper at Det Nasjonale Råd vil gjøre sitt beste for å vinne de forsamlede delegaters beundring for denne siden av Sakens lære. Vi bør alltid gripe slike muligheter som byr seg. Kanskje vi kunne lykkes i å yte samfunnet noen tjeneste og lindre dets lidelser.

(10. november 1930 til et Nasjonalt Åndelig Råd)

Det ‘Abdu’l-Bahá mente om kvinner som reiser seg for fred, er at dette er en sak som i høyeste grad angår kvinner, og når de utgjør en bevisst og overveldende folkeopinion mot krig, kan det ikke bli krig. Bahá'í-kvinnene er allerede

organisert gjennom å være medlemmer av troen og den administrative orden. Ingen videre organisering trengs. Men de bør, gjennom skriftene og gjennom den aktive moralske støtte de gir til enhver fredsrettet bevegelse, søke å øve sterk innflytelse på andre kvinners holdning med hensyn til denne høyst viktige saken.

(24. mars 1945 til en troende)

Utdrag fra et brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

Frigjøringen av kvinnene, oppnåelsen av full likestilling mellom kjønnene, er en av de viktigste, skjønt minst anerkjente, forutsetninger for fred. Ved å nekte å gjennomføre en slik likestilling begår man en urettferdighet mot halvparten av verdens befolkning, og hos mannen fremelskes det skadelige holdninger og vaner som overføres fra familien til arbeidsstedet, til det politiske liv og til sist til internasjonale forbindelser. Det finnes intet grunnlag, hverken moralsk, praktisk eller biologisk, som kan rettferdiggjøre en slik nektelse. Først etter hvert som kvinner ønskes velkommen til å delta fullt ut på alle felter av menneskelig innsats, vil det skapes et moralsk og psykologisk klima som internasjonal fred kan ta form i.

(Oktober 1985)

Utdrag fra brev skrevet på vegne av av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

... det finnes en mye videre sfære av forhold mellom menn og kvinner enn i hjemmet, og også den bør vi se i sammenheng med bahá'í-samfunnet, ikke i sammenheng med fortidige eller nåtidige samfunnsnormer. For eksempel, selv om moren er

barnets første oppdrager og den mest betydningsfulle formende innflytelsen i dets utvikling, så har også faren ansvaret for å oppdra sine barn. Og dette ansvaret er så tungt at Bahá'u'lláh har erklært at en far som unnlater å leve opp til det, taper sine farskapsrettigheter. Likeledes er det slik at selv om hovedansvaret for å underholde familien økonomisk blir lagt på ektemannen, så innebærer dette på ingen måte at kvinnens plass begrenses til hjemmet. Tvert imot har 'Abdu'l-Bahá uttalt:

«I denne Bahá'u'lláhs åpenbaring går kvinnene skulder ved skulder med mennene. Ikke i noen bevegelse vil de bli forbigått. Deres rettigheter er av samme grad som mennenes. De vil få adgang til alle politikkenes administrative stillinger. De vil på alle måter nå en høyde som vil bli ansett som det aller høyeste stadiet i menneskehetens verden og vil delta i alle anliggender.»

(*'Abdu'l-Bahás visdom*, s. 122)

Og igjen:

«Derfor vil det skje at når kvinnene deltar fullt ut og jevnbyrdig i verdens anliggender, trer inn på lovenes og politikkenes store arena med selvtillit og dyktighet, så vil det bli slutt på all krig; ...»

(*Promulgation of Universal Peace*, s. 135)

I *Tablet of the World* har Bahá'u'lláh selv sett for seg at kvinner, så vel som menn, vil være forsørgere, ved å uttale:

«Enhver, mann som kvinne, bør overlate en del av det han eller hun tjener på handel, jordbruk eller annen beskjeftigelse, til opplæring og utdanning av barn, og det skal anvendes til dette formålet i forståelse med de betroede forvaltere i Rettferdighetens Hus.»

(*Tablets of Bahá'u'lláh*, s. 90)

(28. desember 1980, til et Nasjonalt Åndelig Råd)

Kvinnens plikt som menneskehetens første oppdrager er

klart fremsatt i skriftene. Det er opp til enhver kvinne, hvis og når hun blir mor, å bestemme hvordan hun på den ene side best kan oppfylle sitt hovedansvar som mor, og på den annen, i den grad det er mulig, delta på andre aktivitetsområder i det samfunnet hun er en del av.

(22. april til en troende)

V. TIL FREMME AV KVINNERS UTVIKLING

Utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter :

Han er lyset som skinner fra åpenbaringens horisont! På denne Dag taler Den Velsignede Ihukommelses Tre i ytringens rike idet han sier: Vel er det med den tjener som har vendt sitt ansikt mot ham og antatt hans sannhet, og med den tjenerinne som har lyttet til hans røst og blitt blant de salige. Hun er i sannhet en forkjemper på den sanne forståelses felt. Dette bevitner Sannhetens Tunge fra sitt opphøyede stade.

O mitt blad, velsignet er du for at du har svart på mitt rop da det ble oppløftet i den sannferdiges navn. Du anerkjente min åpenbaring da navnkundige menn var nedsunket i åpenbart fåfengte innbilninger. Du har i sannhet oppnådd din Herres barmhjertighet gjentagne ganger. Si ham takk og lovsyng ham med din pris. Han er sannelig med sine tjenerinner og tjenere som har vendt seg mot ham. Den lysende herlighet fra mitt rikes horisont være over deg og over den som har ledet deg til min rake sti.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

Vi bønnfaller den sannferdige om å pryde sine tjenerinner med kyskhetens, troverdighetens, rettferdighetens og renhetens smykke. Sannelig, han er den altforærende, den

overmåte gavmilde. Vi nevner Guds tjenerinner i denne stund og kunngjør dem de glade nyheter om tegnene på Guds barmhjertighet og medlidenhet og hans omsorg for dem, forherliget være han, og vi bønnfaller ham om hjelp til å utføre slike gjerninger som leder til at hans Ord opphøyes. Sannelig, han taler sannheten og pålegger sine tjenere og tjenerinner det som vil gavne dem i enhver verden av hans verdener. Han er i sannhet den alt-tilgivende, den overmåte barmhjertige.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

Utdrag fra 'Abdu'l-Bahás skrifter og uttalelser:

Glansen av strålene fra virkelighetens sol er overdådig rik, og Den Velsignede Skjønnhets gunstbevisninger omgir de kvinnelige troende og tjenerinnene som har oppnådd visshet. Hvert øyeblikk åpenbares en rik gave. Den barmhjertiges tjenerinner bør gripe de muligheter som bys dem i disse dager. Hver enkelt bør strebe etter å nærme seg den guddommelige Terskel og søke foræring fra tilværelsens kilde. Hun bør oppnå et slikt stadi og bestyrkes med slik kraft som bevirker, ved ytringen av blott et ord, at en ringe person blir aktet, den berøvede innvies i åndens verden, den motløse gis håp, den ubemidlede forlenes med en del av den store gave, og kunnskap og innsikt skjenkes de uvitende og blinde, og årvåkenhet og vaktksomhet de dørske og likegyldige. Dette er kjennetegnene på den barmhjertiges tjenerinner. Dette særpreger trellkvinnene ved Guds Terskel.

O dere blader som har oppnådd visshet! I Europas og Amerikas land har den barmhjertiges tjenerinner vunnet fortrinnsrettens og fremgangens klenodium fra mennenes arena, og de har vist en strålende evne til å undervise og spre de guddommelige dufter. Snart vil de sveve som den himmelske

hærskares fugler til jordens fjerneste egner og vil lede folket og åpenbare de guddommelige mysterier for det. Dere som er de velsignede blader fra øst, bør brenne klarere og spre Herrens sødmefylte dufter og fremsi Guds vers. Reis dere derfor, og anstreng dere for å etterkomme Den Velsignede Skjønnhets formaninger og råd, slik at alle håp kan bli virkeliggjort og bekkenes og frukthavenes slette kan bli til enhetens have. Herlighetenes herlighet være med dere, menn og kvinner.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

I denne store syklus og vidunderlige religionsordning er det blitt oppreist noen kvinner som var enhetens emblemer og endretighetens bannere. For åpenbaringen av guddommelige gaver blir mottatt av menn og kvinner i like mål. «Den mest ansette av dere i Guds øyne er den mest gudfryktige»¹ gjelder menn så vel som kvinner, tjenere så vel som tjenerinner. Alle er under skyggen av Guds Ord, og alle henter sin styrke fra Herrens gaver. Betrakt derfor ikke deg selv som ubetydelig ved å tvile på hva en tjenerinne som lever bak sløret kan gjøre...

Reise deg med et standhaftig hjerte, faste trinn og en veltalende tunge for å spre Guds Ord og si: «O Gud, om jeg enn sitter skjult bak ærbarhetens skjerm og begrenses av sløret og anstendighetens krav, så er mitt kjæreste ønske å løfte tjenestens banner og bli en tjenerinne ved din hellige Terskel, å stige til hest og jage gjennom de uvitendes hær, overvinne villfarelsens og overtredelsens veldige regimenter og ødelegge deres grunnvoller. Du er de svakes hjelper, du er de fattiges støtte og du er dine tjenerinners hjelpesmann. Sannelig, du er den allmektige, den altformående.»

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

¹ Koranen 49:13.

O dere tjenerinner som drages mot de guddommelige dufter! ... Bekreftelser fra Guds rike vil visselig bli mottatt og sette noen lysende blader i stand til å stå strålende frem i denne verdens forsamling med klare beviser og overbevisende grunner, som vil pryde kvinnekjønnets sak. De vil bevise at i denne syklus er kvinner jevnbyrdige med menn, ja, i visse henseender vil de utmerke seg. Betenk at i denne vidunderlige Sak var det mangfoldige menn som besteg kunnskapens høyder. De hadde en lysende taleferdighet, overbevisende prov, en veltalende tunge og fremragende tale. Men det velsignede blad, Jináb-i-Táhirih, sto frem med umåtelig glans og forbløffet alt folket, fordi hun var kvinne. Hadde hun vært en mann, ville det overhodet ikke ha vært slik. Dere bør derfor vite at Sakens storhet har gjennomtrengt verdens nerver og årer på en slik måte at hvis et av bladene tiltrekkes og blir en mester i å fremlegge grunner og beviser og i å fremføre overbevisende vitnesbyrd, vil hun skinne på en strålende måte. O lysende blader, jeg sverger ved den attråddes skjønnhet og tilværelsens mysterier at hvis dere arbeider aktivt på dette området, vil Den Velsignede Skjønnhets utstrømninger reflekteres lik solen fra deres hjerters speil. Deres fremgang vil forbløffe alle.

Når de tiltrukne blader omgås hverandre, bør de ikke bare snakke om temperaturen, hvor kaldt vannet er, hvor vakre blomstene og havene er, hvor friskt gresset og det strømmende vannet er. De burde heller begrense sine samtaler til forherligelse og lovprisning og fremsettelse av beviser og grunner, til å sitere vers og overleveringer og fremsette klare vitnesbyrd, slik at alle de elskedes hjem vil omdannes til samlingssteder for undervisningstimer om troen.

Hvis dere handler slik, vil Rikets utstrømninger på kort tid i den grad bli åpenbart at hver og en av den barmhjertiges tjenerinner vil bli som en tydelig bok som åpenbarer

barmhjertighetens Herres mysterier. Herlighetens herlighet hvile over dere!

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

I denne vidunderlige religionsordning blir den herlige Herres gunstbevisninger skjenket den barmhjertiges tjenerinner. Derfor bør de, som mennene, gripe denne skatten og utmerke seg i felten, slik at det vil bli bevist og godtgjort at Guds Ords gjennomtrengende kraft i denne nye religionsordning har stilt kvinnene likt med mennene, og at de vil overgå andre på prøvelsens arena. Derfor må Den Velsignede Skjønnhets sanne slavinner bli gjenoppvekket av løsrivelsens ånd og oppfrisket av tiltrekningens milde vinder. Og la dem, med hjerter som flommer over av Guds kjærlighet, med sjeler frydet av det himmelske gledesbudskap og med den ytterste ydmykhet og beskjedenhet, ytre seg i veltalende ordelag, og prise og opphøye den store Herre, for de er manifestasjonene av en slik nåde og er prydet med kronen av en slik glans.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

O dere rene og ærede blader som er herlighetens kongesete nær! Salige, salige er dere, for dere har holdt åndelige møter og vært opptatt av å legge frem guddommelige bevis og vitnesbyrd. Dere er oppsatt på å forsvare sannheten til støtte for Sakens klare lys, ved avgjørende argumenter og bevis basert på fortidens hellige skrifter. Dette er et svært edelt siktemål, og denne skattede forhåpning er årsak til at alle folk og nasjoner blir opplyst.

Fra livets opprinnelse og frem til i dag er der i de forgangne tidsaldre og religionsordninger aldri blitt arrangert kvinneforsamlinger, og de har ikke holdt undervisningstimer for å spre læresetningene. Dette er ett av kjennetegnene ved denne strålende religionsordningen og dette store århundre. Dere bør avgjort strebe etter å gjøre denne forsamlingen mer

fullkommen og øke deres kunnskap om virkeligheten i de himmelske mysterier. Dermed kan kvinnene i løpet av kort tid, om Gud vil, bli som mennene. De vil ha en ledende stilling blant de lærde, vil alle ha ordet i sin makt og være veltalende og skinne som ledelsens lamper i verden. På noen områder har kvinnene forbausende evner; de iler frem i sin draging mot Gud og er intense i sin heftige glød etter ham.

Kort sagt, tilbring dagene og nettene med å studere de hellige ytringer og med å bli mer fullkomne. Vær alltid opptatt med å diskutere disse emnene. Når dere møtes, overbring de glade nyhetene og inngi hverandre håp ut fra den eldgamle og evinnelig levende Herres bekreftelser og gaver. La enhver legge frem bevis og vitnesbyrd og snakke om Rikets mysterier, slik at den sanne og guddommelige ånd kan gjennomsyre denne betingede verdens legeme, og alle tings hemmeligheter, de være seg fra fortiden eller fremtiden, må bli klart åpenbare og strålende.

O Guds elskede tjenerinner! Se ikke på deres nåværende fortrinn og evner, men se heller på Den Velsignede Skjønnhets gunstbevisninger og bekreftelser. For hans evigvarende nåde vil gjøre den minste plante til et velsignet tre, vil forvandle luftspeilingen til kjølig vann og vin; vil få det fortapte atom til å bli selve essensen av tilværelse, den ubetydelige til å bli lærd i kunnskapens skole. Den setter en tornebusk i stand til å bære blomster og den mørke jord i stand til å frembringe duftende og overdådige hyasinter. Den vil forvandle stenen til en kostelig rubin og fylle havets skjell med strålende perler. Den vil hjelpe en nybegynner på skolen til å åpenbare virkeligheten i verset: «Velsignelsesrik er Gud, den beste Skaper!»¹ Sannelig, min Herre er mektig over alle ting.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

¹ Koranen 23:14.

På denne dag er det en plikt for alle, mann som kvinne, å undervise i Saken. I Amerika har kvinnene overgått mennene i så henseende, og har tatt ledelsen på dette området. De arbeider hardere for å lede verdens folk, og deres anstrengelser er større. De bestyrkes av guddommelige gaver og velsignelser. Det er mitt håp at den barmhjertiges tjenerinner også i Østen vil gjøre slike anstrengelser, åpenbare sine talenter og vise sine evner.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

O ærbare blad, o Sakens lærer! Nå er tiden inne til å stå frem og holde taler, til å undervise og avlegge vitnesbyrd. La din tunge tale, forklar sannhetene og bevis sannheten i verset: «Den Barmhjertige har belært om Koranen.»¹ Den Hellige Ånd taler gjennom den innerste essensen av den menneskelige tunge. Guds ånd, som ønsker forbindelse med den menneskelige sjel, avslører sannhetene, den trofaste ånd skriver dem ned, og den gamle av dagers ånd bekrefter dem. Jeg sverger ved Den Uforlignelige Skjønnhet, som er i det usette rike, at når bladene begynner å lovprise og forherlige den overmåte kjærlige Herre, og å undervise i den gode Herres Sak, vil Rikets herskarer og innbyggerne i de usynlige riker lytte, og bryte ut i den ytterste glede og jubel. Måtte ære bli deg til del, og enhver tjenerinne som er fast i Pakten.

(Utdrag fra en tavle som ikke har vært oversatt tidligere)

O Guds tjenerinne! ... Mødrene må motta den guddommelige lære og virksomme råd, og de må oppmuntres til å bli ivrige etter å oppdra sine barn, for moren er barnets første oppdrager. Det er hun som i begynnelsen må amme den

¹ Koranen 55:2.

nyfødte ved Guds tros og lovs bryst, slik at den guddommelige kjærlighet kan komme inn endog med morsmelken og bli hos det til siste åndedrag.

Så lenge moren unnlater å oppdra sine barn og føre deres liv inn i en riktig bane, vil den senere oppdragelsen ikke ha full virkning. Det påhviler de Åndelige Råd å gi mødrene et gjennomarbeidet program for barneoppdragelse og vise hvordan barna fra spedbarnsalderen av må passes og undervises. Disse anvisningene må bli gitt alle mødre til veiledning, slik at de vil oppdra og nære sine barn i samsvar med læresetningene.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 138)

... vi må ikke gjøre forskjell mellom enkeltmedlemmer av menneskefamilien. Vi må ikke betrakte noen sjel som ufruktbar eller fattig. Vår plikt ligger i å undervise sjeler slik at Guds gavers sol stråler frem i dem, og dette er mulig gjennom kraften i menneskehetens enhet. Jo mer kjærligheten kommer til uttrykk mellom menneskene, og jo sterkere enhetskraften er, desto større vil denne gjenspeilingen og åpenbaringen bli, for den største av Guds gaver er kjærlighet. Kjærlighet er kilden til alle Guds gaver. Før kjærligheten tar hjertet i sin besittelse, kan ingen annen guddommelig velsignelse åpenbares i det.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 15)

Kort sagt, at mannen menes å være overlegen, vil fortsette å svekke kvinnens ærgjerrighet, som om det ifølge skapelsen var umulig for henne å oppnå likhet. Kvinnens streben mot fremgang vil bli hindret av det, og gradvis vil hun miste håpet. Vi må tvert imot erklære at hennes evner er likeverdige, til og med større enn mannens. Dette vil inngi henne håp og ærgjerrighet, og hennes mottagelighet for fremgang vil stadig øke. Hun må aldri bli fortalt og lært at hun er svakere og underlegen i evner og forutsetninger. Hvis en

elev blir fortalt at han har lavere intelligens enn sine medelever, er det en svært stor ulempe og hindring for hans fremgang. Han må bli oppmuntret til å gjøre fremskritt ved at man sier: «Du er svært dyktig, og hvis du anstrenger deg, vil du nå til topps.»

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 76-77)

Formålet er i korte trekk dette: At hvis kvinnen blir fullt utdannet og innrømmet sine rettigheter, vil hun oppnå evnen til vidunderlige prestasjoner og vise seg å være mannen likeverdige. Hun er mannens medarbeider, hun utfyller ham og er hans medhjelper.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 136)

Tingenes realiteter er blitt åpenbart i dette strålende århundre, og det som er sant, må komme til overflaten. Blant disse realiteter er prinsippet om likestilling mellom mann og kvinne – like rettigheter og privilegier i alle ting som angår menneskeheten. Bahá'u'lláh erklærte denne realiteten for mer enn femti år siden. Men skjønt prinsippet om likestilling er sant, så er det likeledes sant at kvinnen må bevise sine evner og anlegg, må fremvise tegnene på jevnbyrdighet. Hun må bli dyktig i kunst og vitenskap og bevise med sine oppnåelser at hennes evner og krefter bare har ligget skjult. Makt-demonstrasjoner, av den typen som nå foregår i England, er hverken passende eller effektive i kvinnes og likestillings sak. Kvinnen må spesielt vie sine krefter og evner til fagområder innenfor industri og landbruk, og søke å hjelpe menneskeheten med det som trengs mest. Dermed vil hun vise sin dyktighet og sikre at hun anerkjennes som jevnbyrdig i den sosiale og økonomiske utjevningen. Gud vil uten tvil bestyrke henne i hennes anstrengelser og bestrebelser, for i dette strålende århundre har Bahá'u'lláh forkynt at menneskehetens

verden virkelig er én og kunngjort at alle nasjoner, folkeslag og raser er ett.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 283-284)

Likhet mellom kjønnene vil bli opprettet i forhold til de økte muligheter som gis kvinnen i denne tidsalder, for mann og kvinne er i samme grad mottagere av evner og gaver fra Gud, skaperen. Gud har i sitt fullendte formål ikke foreskrevet noen forskjell mellom dem.

(The Promulgation of Universal Peace, amerikansk utgave av 1982, s. 300)

Kvinnen må således bestrebe seg på å oppnå større fullkommenhet, etter å bli mannens like i enhver henseende, og etter å gjøre fremskritt i alt det, hvor hun har stått tilbake, slik at mannen vil bli tvunget til å anerkjenne hennes likhet med hensyn til evner og dyktighet.

I Europa har kvinnene gjort større fremskritt enn i Østen, men det er ennå meget som må gjøres! Når elever er nådd frem til slutten av sin skoletid, finner eksamen sted, og resultatet av denne bestemmer hver elevs kunnskaper og evner. Slik vil det også bli for kvinnen; hennes handlinger vil vise hennes evner, og det vil ikke lenger være nødvendig å gi uttrykk for dem med ord.

Det er mitt håp at Østens kvinner så vel som deres søstre i vest må gjøre raske fremskritt, inntil menneskeheten oppnår fullkommenhet.

Guds nåde er for alle og gir kraft til alt fremskritt. Når mennene innrømmer kvinnene likestilling, vil det ikke være nødvendig for dem å kjempe for sine rettigheter! Ett av Bahá'u'lláhs prinsipper er da kjønnenes likestilling.

Kvinnene må gjøre den ytterste anstrengelse for å oppnå åndelig styrke og for å gjøre fremskritt i visdommens og hellighetens dyder, inntil deres opplysning og deres be-

strebelser lykkes i å virkeliggjøre menneskehetens enhet. De må arbeide med brennende begeistring for å utbre Bahá'u'lláhs lære blant folkeslagene, slik at det strålende lys fra den guddommelige nåde må omslutte menneskesjelen i alle verdens nasjoner!

(*'Abdu'l-Bahás visdom*, Oslo, 1969, s. 107-108)

Utdrag fra brev skrevet av Beskytteren:

Angående stillingen for bahá'í-kvinnene i India og Burma, og deres fremtidige samarbeid med mennene i det administrative arbeidet for Saken, føler jeg at tiden nå er moden til at de kvinner som allerede har rettet seg etter gjeldende skikk i India og Burma ved å kaste sløret, ikke bare bør gis rett til å stemme ved valget på sine lokale og nasjonale representanter, men også selv bør være valgbare til alle bahá'í-råd over hele India og Burma, de være seg lokale eller nasjonale.

Dette klart avgrensede og svært viktige skritt bør imidlertid tas med den største omtanke og forsiktighet, klokskap og hensynsfullhet. Det må bli tatt behørig hensyn til deres faktiske evner og nåværende ferdigheter, og kun de som er best kvalifisert for medlemskap, det være seg menn eller kvinner, og uten hensyn til sosial status, bør velges til den svært ansvarsfulle stillingen som medlem av et bahá'í-råd.

Jeg har tillit til at denne betydningsfulle avgjørelsen vil vise seg å være en stor oppmuntring for bahá'í-kvinnene over hele India og Burma, som nå, håper jeg, vil våkne til dåd og etter beste evne bestrebe seg på å tilegne seg bedre og mer inngående kjennskap til Saken, og ta mer aktiv og planmessig del i bevegelsens alminnelige aktiviteter, og på alle måter vise seg som opplyste, ansvarlige og dyktige medarbeidere for sine

medmennesker i deres felles arbeid for Sakens fremgang over hele landet.

Måtte de fullt ut forstå sitt store ansvar på denne dag, måtte de gjøre alt som står i deres makt for å rettfærdiggjøre de høye forhåpninger vi nærer for deres fremtid, og måtte de i enhver henseende vise seg verdige det opphøyede verv som bahá'í-verdenen nå betror i deres varetekt.

(27. desember 1923, til et Nasjonalt Åndelig Råd)

Bahá'í-kvinnene i troens vugge er blitt gitt fulle rettigheter til å delta som medlemmer i nasjonale så vel som i lokale åndelige bahá'í-råd. Dermed er den siste gjenværende hindringen fjernet for at kvinnene kan nyte full likestilling når det gjelder retten til å ivareta det persiske bahá'í-samfunnets administrative oppgaver.

(April 1954, *Messages to the Bahá'í World*, amerikansk utgave av 1980, s. 65)

At medlemmene i dette samfunnet [det amerikanske] – av begge kjønn og i enhver alder, uansett rase eller bakgrunn, hvor begrenset de enn måtte være i erfaring, evne og kunnskap – kan reise seg som ett legeme og med begge hender gripe de gudgitte muligheter som nå skjenkes dem gjennom et allkjærlig, alltid årvåkent og alltid støttende forsyns tilskikkelser, og derved skape en veldig fremdrift for de drivkrefter som på mystisk vis styrer virksomheten i dette nylig igangsatte, utsigelig mektige og verdensomspennende kors-toget, er et av de inderligste ønsker som et kjærlig og lengtende hjerte nærer for dem ved dette store vendepunkt i Bahá'u'lláhs tros skjebne på det amerikanske kontinent.

(28. juli 1954, *Citadel of Faith*, amerikansk utgave av 1980, s. 132)

Utdrag fra brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

Vedrørende spørsmålet dere tok opp i deres brev ... om at kvinnes frigjøringsbevegelse i ... inntar ekstreme standpunkter som har en viss innflytelse på mottagelige unge bahá'í-kvinner, tror vi det ville være til hjelp hvis deres råd kunne legge vekt på den enestående posisjonen som kvinner innehar ved å være medlemmer i bahá'í-troen, spesielt ved å delta i administrasjonen av dens anliggender, både på det lokale og nasjonale plan.

(9. april 1971 til et Nasjonalt Åndelig Råd)

'Abdu'l-Bahá har påpekt at «Blant de mirakler som særpreger denne hellige religionsordningen, er dette, at kvinner har lagt for dagen større dristighet enn menn når de har sluttet seg til troen.» Shoghi Effendi har videre understreket at denne «dristighet» i tidens løp må «bli vist på en mer overbevisende måte og vinne enda mer iøynefallende seire for den elskede Saken enn den hittil har oppnådd». Skjønt hele bahá'í-verdenen selvsagt er forpliktet til å styrke og stimulere kvinnes vitale rolle i bahá'í-samfunnet så vel som i samfunnet som helhet, anmoder Femårsplanen spesielt åtti Nasjonale Åndelige Råd om å organisere bahá'í-aktiviteter for kvinner. I løpet av dette året, som er utpekt til «Det internasjonale kvinneåret» som en aktivitet verden over fra De forente nasjoners side, bør bahá'íene, særlig i disse åtti nasjonale samfunnene, igangsette og gjennomføre program som vil stimulere og fremme full og likeverdig deltagelse for kvinner i alle deler av bahá'í samfunnsliv, slik at vennene gjennom sine oppnåelser vil vise at Guds Sak utmerker seg innenfor dette området av menneskelig innsats.

(25. mai 1975 til alle Nasjonale Åndelige Råd)

Ungdommen har lenge deltatt i forreste linje i undervisningsarbeidet, og nå fryder våre hjerter seg over å se kvinnene, i så mange land hvor deres evner tidligere stort sett var ubrukt, vie sin dyktige tjeneste til livet i bahá'í-samfunnet.

(Ridván 1978)

Som grunnlag for alle aktiviteter må de troendes åndelige, intellektuelle og sosiale liv utvikles og næres. Dette krever at de Lokale Åndelige Rådene utvikles med økt styrke, slik at de kan la sin velgjørende innflytelse og ledelse komme livet i bahá'í-samfunnene til gode; at man fremelsker en dypere forståelse av bahá'í familieliv; at barna gis bahá'í-undervisning, noe som innebærer å ha regelmessige bahá'í skoletimer, og å opprette veiledningsskoler der dette er nødvendig for å tilby elementær skolegang; at bahá'í-ungdom oppmuntres i sine studier og i sin tjeneste; og at bahá'í-kvinner oppmuntres til fullt ut å utøve sine privilegier og forpliktelser i samfunnets arbeid – måtte de på behørig vis stadfeste minnet om Det Største Hellige Blad, bahá'í-åpenbaringens udødelige heltinne, mens vi nærmer oss femtiårsdagen for hennes bortgang.

(Naw-rúz 1979)

Likestillingen mellom menn og kvinner er for tiden ikke alminnelig gjennomført. I de områder hvor tradisjonell ulikhet fremdeles bremser innføringen av likestilling, må vi gå foran ved å praktisere dette bahá'í-prinsippet. Bahá'í-kvinner og -piker må oppmuntres til å ta del i de sosiale, åndelige og administrative aktivitetene i sine samfunn.

(Ridván 1984)

Idet vi oppfordrer lokale og nasjonale bahá'í-samfunn til å støtte et vidt spekter av aktiviteter som vil henlede opp-

merksomheten hos mennesker fra alle livsområder på ulike emner som er relevante for fred, såsom kvinnenes rolle, ...

(23. januar 1985 til alle Nasjonale Åndelige Råd)

Utdrag fra brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

OPPFORDRER SÆRLIG BAHÀ'Í-KVINNER, HVIS EVNER I MANGE LAND FREMDELES STORT SETT UBRUKT, OG HVIS POTENSIALE TJENE TROEN SÅ STORT, REISE SEG OG VISE BETYDNINGEN DEN ROLLE DE HAR Å SPILLE PÅ ALLE OMRÅDER TROENS TJENESTE.

(24. mars 1977 til alle Nasjonale Åndelig Råd)

Rettferdighetens Hus anser behovet for å gi kvinner undervisning og veiledning angående deres hovedansvar som mødre som en ypperlig anledning til å organisere kvinneaktiviteter. Deres innsats bør konsentrere seg om å hjelpe dem i deres funksjon som oppdragere av den oppvoksende slekt.

(29. februar 1984 til et Nasjonalt Åndelig Råd)

Prinsippet om likeverdighet mellom mann og kvinne, som de andre læresetningene i troen, lar seg innarbeide på en virkningsfull og allmenn måte hos vennene når det anvendes i sammenheng med alle de andre sidene av bahá'í-livet. Forandring er en utviklingsprosess som krever tålmodighet med en selv og andre, kjærlig oppdragelse og tid, i takt med at de troende utdyper sin viten om troens prinsipper, gradvis oppgir seiglivede tradisjonelle holdninger og i økende grad tilpasser sine liv til Sakens forenende læresetninger.

(25. juli 1984 til en troende)